

Al-Kitab "LIBRI"

Al-Kitab (The Book)

Albanian Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed “Attention: Permission Coordinator,” at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

"Lum skamnorët në shpirt,
sepse e tyre është Mbretëria e qiejve.
Lum ata që qajnë,
sepse do të ngushëllohen.
Lum ata që janë të butë,
sepse do ta trashëgojnë tokën.
Lum ata që kanë uri e etje për drejtësi,
sepse do të ngihen.
Lum të mëshirshmit,
sepse do të gjejnë mëshirë.
Lum ata që janë të pastër në zemër,
sepse do ta shohin Perëndinë.
Lum pajtuesit,
sepse do të quhen bijtë e Perëndisë.
Lum ata që ndiqen pse kryejnë
çka Perëndia kërkon,
sepse e tyre është Mbretëria e qiejve."
(Mateu 5:3-10)

Hyrja	7
1. Bibla - ç'është ajo?	9
2. Bibla - prej nga vjen?	14
3. Bibla - pse mund t'i besojmë (1)	18
4. Bibla - pse mund t'i besojmë (2)	23
5. Çka thotë Perëndia për vete?	28
6. Çka thotë Perëndia për njeriun?	32
7. Çka thotë Perëndia për mëkatin?	36
8. Ligji i Perëndisë	40
9. Jeta e Jezusit	45
10. Vdekja dhe ringjallja e Jezusit	49
11. Mbretëria e Perëndisë	54
12. Si të bëhem qytetar i Mbretërisë së Perëndisë	57
13. Mënyra e jetës së qytetarëve	61
14. Jezusi është më tepër se profet	64
15. Shpirti i Shenjtë - kush është ai?	71
16. Shpirti i Shenjtë - ç'bën ai?	74
17. Njerëzit e Perëndisë kanë një qëllim në jetë	77
18. Njerëzit e Perëndisë e kanë ardhmëninë e sigurt	80
Përfundimi	83
Përgjigjet e "Testit"	85

Hyrja

I dashur mik,

Përzemërsisht të urojmë mirëseardhje në këtë studim të besimit biblik.

Poeti i njohur mysliman i shekullit të XIII të erës sonë, Julau'l-Din Rumi, e ka rrëfyer një tregim për një elefant në një dhomë të errët. Dikush e kishte sjellë elefantin në Arabi dhe njerëzit ngarenden për ta parë. Për fat të keq dhoma në të cilën ndodhej elefanti ishte aq e errët sa që vizituesit mund ta "shihnin" vetëm me anë të prekjes. Njëri i preku feçkën dhe u bind se dukej si një gyp. Tjetri i preku veshin dhe tha se dukej si freskore. Disa të tjerë kundërshtuan duke thënë se dukej si një murë (anash), si trung lisi (këmba), si litar (bishti), e kështu me radhë. Secili prej tyre e thoshte një pjesë të vërtetës, por asnjëri nuk e dinte në të vërtetë si dukej elefanti.

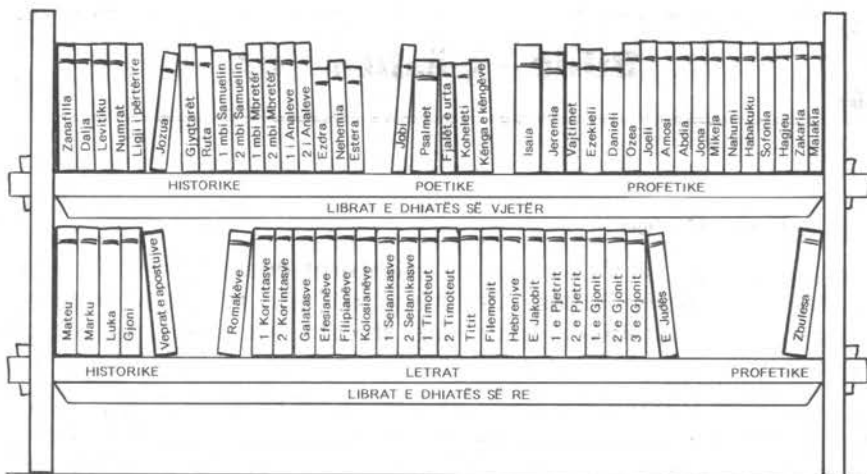
Ky kurs biblik është përpiluar për t'ju ndihmuar myslimanëve që ta kuptojnë "elefantin" e besimit biblik, ashtu siç e gjejmë në origjinal në Al-Kitab, ose më mirë të themi, në Al-Kutubul-Muqaddas, "Shkrimi i Shenjtë" që është Bibla. Emërtimet e ndryshme krishtere mund të ndryshojnë në formë apo traditë, por megjithatë i përmbahen mësimit themelor të Biblës.

Mund ta kuptosh se mesazhi i vërtetë biblik që do ta zbulosh në Bibël dallon nga mendimi yt ndaj krishterimit. Kjo është fare e kuptueshme nëse dituria jote mbi besimin biblik nuk e ka pasur burimin e vet në Bibël, apo nëse ke konsultuar vetëm kalimthi ndonjë rresht në Bibël.

Gjatë studimit do të kuptosh se jeta e shturur dhe natyrisht pa Perëndinë në botën perëndimore nuk është "krishterim", por në të vërtetë është refuzim i mësimit biblik.

Është mirë që myslimani ta pyesë një të krishterë për zbuluesin e Perëndisë në Bibël. Siç shkruan Sureja 10:94:

"Nëse ti je në dyshim në atë që të kemi shpallur ty, pyeti ata që kanë lexuar Librin para teje."

Librat e Dhiatës së Vjetër

Dhiata e Vjetër është emër përmbledhës për krejt zbulësën biblike që i është dhënë njeriut para kohës së Jezusit. Po ashtu ajo mund të quhet Besëlidhja e Vjetër, sepse i është dhënë emri sipas besëlidhjes të cilën Perëndia e bëri me Abrahamin (Ibrahimin) dhe pasardhësit e tij. Është përtërirë me Moisiun (Musen) dhe popullin e Izraelit, popull të cilin Perëndia e zgjodhi për t'i shërbyer Atij si shembull për të gjithë popujt për t'ju prirë drejt Perëndisë.

Jezusi na e paraqet Besëlidhjen e Re, e cila i thërret të gjithë njerëzit t'i shërbejnë Perëndisë së gjallë. Bibla ka një mesazh i cili është i përhershëm për të gjithë besimtarët.

Librat e Dhiatës së Vjetër klasifikohen si vijon:

"**Libri i Moisiut**" (Teurati), gjithashtu quhet Tora (ligji) në hebraishte, ose Pentateuch (= pesë libra) në greqisht.

- **Zanafilla.** Në të mësojmë për krijimin e botës dhe gjithçkajes në të, dhe për tregimet mbi jetën e Adamit, Noes, Abrahamit, Izakut, Ismajlit, Jakobit dhe dymbëdhjetë bijve të tij.
- **Libri i Daljes** tregon se si Perëndia i shpëtoi izraelitet nga Egjipti nën udhëheqjen e Moisiut, udhëtimin e mrekullueshëm nëpër Detin e Kuq dhe dhënien e Dhjetë Urdhrave në malin Sinai.
- **Levitiku** përmban rregullin e Perëndisë për priftërinjtë e Izraelit dhe rregullin për lutje e për dhurata të sakrificave së

bashku me një numër të ligjeve morale. Po ashtu përmban thirrjen për larjen e mëkatëve dhe për shenjtërimin.

- **Numrat** e merr emrin nga regjistrimi i popullsisë që është bërë në fillim të librit. Ky libër shënon udhëtimin prej Sinait drejt Tokës së Premtuar, dhe mosbesimin e popullit të Izraelit dhe mosbindjen e tij ndaj Perëndisë.
- **Ligji i përtërirë** e përsërit ligjin dhe jep udhëzime të mrekullueshme për mbajtjen e ligjit, si dhe premtimet profetike të bekimeve (për bindje) dhe mallkimeve (për mosbindje). E thërret besimtarin ta dojë dhe t'i bindet Perëndisë si përgjigje e dashurisë dhe e besnikërisë së Perëndisë.

Librat historike të Izraelit e mbulojnë periudhën prej vdekjes së Moisiut deri rreth vitit 500 para erës sonë (1000 vjet).

- **Jozua** tregon ngjarjen e pushtimit eventual të Palestinës pas vdekjes së Moisiut.
- **Gjyqtarët** kanë sunduar Izraelin 400 vjet në kohë trazirash të shkaktuara nga mosbindja e tyre.
- **Ruta** tregon ngjarjen e gruas që është kthyer prej paganizmit kah Perëndia gjatë kohës së Gjyqtarëve.
- **Libri 1 dhe 2 mbi Samuelin** shënon historinë e mbretit Saul (Talut) dhe mbretit David (Daud).
- **Libri 1 dhe 2 mbi Mbretërit** vazhdon me historinë e mbretit Solomon (Suleimon) dhe trashëgimtarëve të tij deri në shkatërrimin e Izraelit nga babilonasit (viti 597 para erës së re).
- **Libri 1 dhe 2 i Analeve** jep një raport paralel të periudhës së Samuelit dhe mbretërve.
- **Ezra** dhe **Nehemia** na njohin me kthimin e disa judenjve në Izrael pas dëbimit të babilonasve dhe, rindërtimin e tempullit dhe murit të Jeruzalemit.
- **Estera** paraqet ngjarjen e vajzës judease e cila u bë mbretëreshë në Perandorinë e Persisë (Irani). Po ashtu tregon se si Perëndia sjell shpëtimin për popullin e vet.

Librat Poetike në origjinal janë shkruar në stilin poetik të kohës së tyre.

- **Jobi** (Ayyub) merret me problemin e vuajtjes dhe rrëfen për përvojën e profetit sipas të cilit i është dhënë emri i librit.
- **Psalmiet** (Zeburi) janë lutjet dhe këngët e lavdërimit, kryesisht të shkruara nga Davidi (Daudi), gjithashtu mbret i Izraelit.
- **Fjalët e urta** japin udhëzime praktike për drejtësi.
- **Koheleti** tregon marrëzinë e konceptit të njeriut në dritën e Perëndisë.

- **Kënga e Këngëve** është një përmbledhje e këngëve të dashurisë.
- **Vajtimet** trajtojnë vuajtjet e tmerrshme në Jeruzalem në kohën e shkatërrimit të tij nga babilonasit.

Profetët u flasin njerëzve në emër të Perëndisë. Japin udhëzime, paralajmërime dhe gjykime. Po ashtu e profetizojnë të ardhmen e afërt dhe të largët.

- **Profetët e "Mëdhenj"**: Isaia, Jeremia, Ezekieli dhe Danieli.
- **Profetët e "Vegjël"**, quhen ashtu jo për shkak se mesazhi i tyre është me rëndësi të vogël, por për shkak se shkrimet e tyre janë më të shkurta se ato të profetëve të Mëdhenj.

Të 39 librat e Dhiatës së Vjetër janë shkruar nga së paku 27 autorë, gjatë periudhës përafërsisht 1500 deri 400 para erës sonë.

Librat e Dhiatës së Re

Pjesa e dytë kryesore e Biblës është shkruar brenda një periudhe afro 60 vjeçare (40-96 të erës së re). Kryesisht trajton jetën e Jezusit (Hazreti Isa) dhe mësimin e tij si dhe ngritjen e kishës së parë. Fillon me Ungjillin të shkruar nga katër autorë të ndryshëm. Fjala ungjill do të thotë "Lajm i mirë".

Librat historikë përbëhen nga katër ungjijtë dhe libri "Veprat e apostujve".

- **Mateu** ka qenë nxënës i Jezusit, dhe shkruan për judenjtë. Ai e sheh Jezusin nga këndvështrimi judenj, si Mbret dhe Mesi.
- **Marku** ka qenë sekretar i apostullit Pjetër dhe i drejtohet veçanërisht romakëve.
- **Luka** ka qenë grek, që ka shkruar sidomos për popujt që nuk kishin mentalitet dhe prejardhje judenje.
- **Gjoni** ka qenë apostull i Jezusit. Ky libër është i fundit që flet për personalitetin dhe mesazhin e Jezusit.
- **Veprat e apostujve** (shkruar nga Luka) paraqet ngritjen e Jezusit në qiell dhe, ardhjen e Shpirtit Shenjt, përhapjen e ungjillit në tërë botën mesdhetare dhe përfundon mu para persekutimit të krishterëve në Romë nga Neroni.

Letrat janë shkruar në pajtim me fjalët e Jezusit:

"Kam edhe shumë të tjera për t'ju thënë por tani s'mund t'i kuptoni. E kur të vijë ai, Shpirti i së Vërtetës, Ai do t'ju udhëzojë ta njihni tërë të Vërtetën ..."
(Gjoni 16:12-13)

"E Shpirti Shenjt, Mbrojtës, të cilin do t'jua dërgojë Ati në Emrin tim, Ai do t'jua mësojë të gjitha dhe do t'ju përkujtojë të gjitha që unë ju thashë." (Gjoni 14:26)

Këto letra këshilluese, udhëzuese dhe profetike po ashtu janë shkruar nën frymëzimin e Shpirtit Shenjt. Ato e rritin ungjillin dhe e plotësojnë me një varg temash të gjera, të dhëna për udhëzime dhe inkurajim. Autorët janë: Gjoni, Pjetri, Jakobi, Juda dhe Pali. Letrat e Palit i kanë marrë emrat nga personat apo kishat të cilave iu ka shkruar. Letrat e Mësimi janë:

— Romakëve	— Titit
— 1 dhe 2 Korintasve	— Filemonit
— Galatasve	— Hebrejve
— Efesianëve	— E Jakobit
— Filipianëve	— 1 dhe 2 e Pjetrit
— Kolosianëve	— 1, 2 dhe 3 e Gjonit
— 1 dhe 2 Selanikasve	— E Judës
— 1 dhe 2 Timoteut	

Libri profetik

Në librin **Zbulesa** apostulli Gjon (autor i ungjillit sipas emrit të tij) shënon vizione profetike për historinë e botës dhe të kishës deri në Ditën e Gjyqit, duke treguar se si do të përmbushet qëllimi i amshueshëm i Perëndisë.

Testi nr. 1

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe pastaj krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

- Në cilat dy pjesë kryesore ndahet Bibla?
 1.
- Sa libra i ka Bibla?
- Cilat janë katër grupet kryesore të librave të Dhiatës së Vjetër?
 a)
 b)
 c)
 d)
- Cilat janë tri grupet kryesore të librave të Dhiatës së Re?
 a)
 b)
 c)

Bibla – prej nga vjen?

Kur dikush e zbulon një arkë me thesar, nuk mjafton ta shikojë arkën vetëm së jashtmi. Duhet ta hapë dhe ta shohë thesarin që ka brenda. Kështu është edhe me Biblën. Deri tani e vështroam së jashtmi këtë "arkë thesari". Tashti do ta hapim për ta parë thesarin që ka qenë i fshehur. Jemi të sigurt se do të pasuroheni shumë me atë që do të zbuloni.

Mesazhi kryesor

Kur ta lexoni Biblën do ta vëreni një të vërtetë të çuditshme. Ndonëse kanë kaluar rreth pesëmbëdhjetë shekuj deri sa është kompletuar, dhe është shkruar nga më shumë se dyzet autorë, prapëseprapë ka një unitet të shkëlqyeshëm. Ajo nuk është vetëm një përmbledhje e shkrimeve të ndryshme, por është një seri librash që kanë lidhje dhe e pasqyrojnë njëra tjetrën. Të gjitha librat trajtojnë dy tema kryesore që përcillen — pasoja e tmerrshme e mëkatit dhe dashuria e mëshirshme e Perëndisë. Dhe kjo ndodh pavarësisht nga fakti se autorët nuk e kanë njohur njëri tjetrin! Natyrisht që ka sqarim për këtë. Bibla na e zbulon sekretin:

Hape Biblën të 2 Timoteut 3:16.

Tash plotëso fjalët që mungojnë në citimin si vijon: "**I tërë Shkrimi shenjt dhe është i dobishëm për të mësuar, për të bindur, për të ndrequr, për të edukuar në drejtësi.**"

Bibla është e frymëzuar nga Perëndia

Perëndia nuk ka heshtur dhe s'është larguar nga krijesat e tij. Ai e ka shfaqur vullnetin e vet. Fjala e Perëndisë është e shënuar në Bibël.

Ai e përdor këtë Fjalë për t'na u zbuluar ne dhe për t'na kumtuar qëllimin dhe vullnetin e Tij. Askush nuk mund ta kryej vullnetin e Perëndisë pa e pasur së paku një njohuri fillestare të kësaj zbuluese.

Si na e shfaq Perëndia vullnetin e vet? Në citimin e sipërpërmendur e patë se Perëndia e ka frymëzuar çdo autor të

Shkrimi shenjt. Drejtpërsëdrejti do të thotë se Perëndia u ka folur lajmëtarëve të vet të zgjedhur.

Kjo s'është diçka e re për myslimanët, sepse është një pjesë themelore e mësimi të Kur'anit (p.sh. Sureja 2:136; 5:47-48; 10:95; 21:7; 29:46).

Perëndia e shfaq vullnetin e vet në mënyra të ndryshme

Kur ta lexoni Biblën do të shihni se Perëndia i ka frymëzuar lajmëtarët e vet në mënyra të ndryshme. Ai nuk i përdor ata si robotë të pamend të cilët vetëm kanë shkruar atë që u është diktuar. Ai i ka frymëzuar që të shkruajnë zbuluesën e Perëndisë me fjalë të tyre. (Po ju japim disa rekomandime kështu që mund t'i vërtetoni vetë ato fjali.)

1. Me të folurit e drejtpërdrejtë

- Adamit: Zanafilla 2:16-17; 3:9,16-19
- Noes: Zanafilla 6:13-21
- Abrahamit: Zanafilla 12:1-3; 22:1-2
- Moisiut: Dalja 3:4-4:16
- Jozues: Jozua 1:1-9
- Samuelit: 1 mbi Samuelin 3:1-14
- Jeremisë: Jeremia 1:4-19
- Apostujve të Jezusit: Mateu 17:5 etj.

2. Me vizione ose ëndrra

- Abrahamit: Zanafilla 12:7; 15:1
- Jakobit: Zanafilla 46:2; 28:12-17
- Isaisë: Isaia 6:1-10
- Ezekielit: Ezekieli 1:1-28; 10:1-22
- Danielit: Danieli 2:19; 7:1-28
- Jozefit: Mateu 2:13
- Pjetrit: Veprat e apostujve 10:9-20
- Palit: Veprat e apostujve 16:9-10; 9:3-4 me 26:19
- Gjonit: Zbulesa 1:1-2; 12:19 etj.

3. Nëpërmjet profetëve

Një pjesë e madhe e Dhjatës së Vjetër është shkruar nga profetët. Në ato profeci Perëndia e zbulon vullnetin e vet, bile edhe i paralajmëron ngjarjet që ndodhin shumë më vonë. Kjo është dhënë në çështje të posaçme:

- historia e Izraelit dhe Judës;
- ardhja e Mesisë;
- ndodhitë që çojnë në kohën e mbarimit të botës.

Kjo dituri është jashtë konceptit njerëzor. Por Bibla sqaron:

"Sepse askurrë nuk ndodhi ndonjë profeci me vullnet të njeriut, por njerëzit të frymëzuar prej Shpirtit Shenjt, folën nga ana e Perëndisë." (2 e Pjetrit 1:21)

Ja disa shembuj:

- Samuelit: 1 mbi Samuelin 9:15-17; 13:13-14; 16:7-13
- Natanit: 2 mbi Samuelin 12:1-15
- Isaisë: Isaia 1:1-20; 58:1-59
- Jeremisë: Jeremia 2:1-13; 3:6-23
- Malakit: Malaki 1:1-14

4. Duke shënuar ngjarjet historike

Perëndia shfaqet në marrëveshje me njerëzit

Lexo 1 Korintasve 10:6,11 për të gjetur përgjigjen në pyetjen:
Pse e ka shkruar Perëndia historinë e Izraelit?

Bibla është paraqitur shkallë-shkallë, sipas qëllimit të Perëndisë, nevojës së popullit të tij dhe aftësisë për ta kuptuar mesazhin.

Mesazhi i Biblës

Dhjatës së Vjetër (Besëlidhjes së Vjetër) i është dhënë emri pas besëlidhjes që e bëri Perëndia me Abrahamin dhe më vonë me pasardhësit izraelitë. Besëlidhja mban premtimet dhe bekimet e atij që i ka bërë dhe obligimet e atyre që marrin pjesë në të). Perëndia i kishte zgjedhur ata që atyre t'ua shpallte Fjalën e tij. Prandaj Abrahami i qëndroi në besë Perëndisë. Ata duhej të ishin popull i veçuar për Perëndinë. Duhej t'i bindeshin Fjalës së tij, të shpallur, t'ua mësonin fëmijve të tyre (Ligji i përtërirë 6:4-7), kështu që brezat e rinj do ta njihnin dhe ta pranonin Mesinë (= të Shguruarin).

Moisiu është thirrur që të bëhej udhëheqës i popullit të vet dhe, nën të është përtërirë Besëlidhja. Dhjetë urdhrat (Dalja 20:1-17) ishin një shprehje se si dëshironte Perëndia të jetojë populli i tij i zgjedhur. Në këtë mënyrë, me këta urdhra Perëndia gjithashtu jep udhëzime për pajtim, nëse ndokush nuk do të bindej (Levitiku 4 dhe 16).

Pastaj lexojmë historinë e njerëzve besnikë të Perëndisë, por po ashtu edhe për mosbindjen e popullit të Izraelit. Perëndia dërgoi shumë profetë dhe i dënoi në mënyrë që të kthehen kah Ai, por përgjigjja ishte e pamjaftueshme ose vetëm e përkohshme. Më në fund kur erdhi koha e caktuar (Galatasve 4:4), Perëndia dërgoi Jezusin, Mesinë, në botë.

Nëpërmjet Jezusit Dhiata e Re (Besëlidhja e Re) fillon të hyjë në fuqi. Me Jezusin janë përmbushur profecitë e Dhiatës së Vjetër (Luka 24:44-45). Ai ka qenë i vetmi që e ka mbajtur Ligjin e Perëndisë në tërësi. Nga shkakut se ishte i pastër, ishte i zoti të bëhej fli e pafajshme e Perëndisë. Gjon Pagëzuesi është ai që bërtiste kur tregonte për Jezusin: "**Ja, Qengji i Perëndisë! Ky ia shlyen mëkatit botës!**" (Gjoni 1:29).

Pastaj Dhiata e Re vazhdon ta përshkruajë jetën, veprën dhe vdekjen e Jezu Krishtit, se si Ky ka ndryshuar dhe vazhdon të ndryshojë jetën e ithtarëve të tij dhe se do të vijë përsëri. Kjo do t'ju bëhet e qartë në studimin tonë të mëtejshëm.

Testi nr. 2

Përgjigjuni pyetjeve të mëposhtme. Përgjigjet i gjeni në fund të librit.

1. Si është e mundur që aq shumë autorë, në periudha të ndryshme, të kenë pasur vetëm një mesazh?
2. Si e shfaq Perëndia vullnetin e tij në Bibël?
 - a)
 - b)
 - c)
 - d)

Bibla – pse mund t'i besojmë (1)

Ndoshta ju kujtohet nga Sureja 29:46 ku thotë se myslimani duhet ta pranojë autoritetin e Biblës në të cilën Perëndia u dëftohet judenjve dhe të krishterëve:

"Dhe, polemizoni me ithtarët e Librit në mënyrën më të bukur, por jo me zullumqarët e tyre. Dhe thoni ju: Ne besojmë në atë që na është shpallur neve dhe në atë që u është shpallur juve. Edhe Zoti ynë dhe Zoti juaj është një; dhe na atij i përulemi."

Ky urdhër shtjellohet më tutje në Surenë 2:136:

"Thoni ju (or besimtarë): Na besojmë vetëm Perëndinë dhe në atë që na është shpallur neve, dhe në atë që i është shpallur Abrahamit, Ismailit, Izakut, Jakobit dhe nipërvet, dhe në atë që i është dhënë Moisiut dhe Jezusit, dhe në atë që i është dhënë (të gjithë) profetëve nga Zoti i tyre. Na nuk bëjmë kurrfarë dallimi në mes tyre, dhe na vetëm Atij (Perëndisë) i përulemi."

Por tash mund të pyetni: Si mund ta di se Bibla e sotme është po ajo zbuluesë që është dhënë nga Perëndia për të cilën flet Kur'ani? A mos është e mundur ta kenë shtrembëruar judenjtë dhe të krishterët që nga ajo kohë? Si mund ta di se a ka pasur zbuluesë me të vërtetë nga ana e Perëndisë? T'ju sqarojmë pse mund të jemi të sigurt se Bibla është fjala e Perëndisë.

Prova e thartë e zbuluesës së vërtetë

Gjatë shekujve me mijëra njerëz kanë pohuar se janë profetë të Perëndisë. Shumë prej tyre kanë pasur ithtarët e vet, disa janë bërë themelues të religjioneve dhe, disa janë adhuruar si Perëndi. Kjo na bjen deri të pyetja përkatëse: Si mund ta dallojmë profetin e vërtetë të Perëndisë së gjallë, të plotfuqishëm prej profetit gënjeshhtar? Bibla na ndihmon:

Shiko Ligji i përtërirë 18:21-22 dhe plotëso fjalët që mungojnë: **"Mund të thuani me vete: 'Si mund ta dimë kur mesazhi nuk është thënë prej Zotit?' Në qoftë se atë që profeti flet në emër të Zotit nuk ndodh apo nuk realizohet, ai nuk është mesazh prej Zotit. Profeti ka folur me hamendje. Mos u friko prej tij."**

Është e qartë se profetëria përfshin më shumë se predikimi dhe mësimi, më shumë se sa pranohet dhe nderohet nga njerëzit. Në qoftë se me të vërtetë Perëndia e ka dërguar një profet, nga ai pritët që të vërtetohet mesazhi i tij se a është me të vërtetë hyjnor.

Shumica e religjioneve nuk kujdesen që të sigurojnë prova konkrete, ndonëse njerëzit e marrin si një pjesë të qenësishme të religjionit. Besimi shpeshherë bazohet në arsye emocionale, e jo në fakte. Personalitete të pushtetshëm i përpiqen të mbajnë nën kontroll synimet e njerëzve dhe vetëm një numër i vogël i ithtarëve të tyre janë kritikë.

Në citatin e lartpërmendur nga "Ligji i përtërirë", Perëndia jep kriterin dallues kundër mashtrimit. Shtatëqind vjet më vonë profeti Isaia e vërteton këtë kur i kundërshton adhuruesit e idoleve:

"Na njoftoni për gjërat që do të ndodhin, na tregoni se çfarë e ardhme na pret." (Isaia 41:23)

Kjo s'do të thotë asgjë tjetër veçse profeti i vërtetë duhet të profetizojë. Të profetizosh do të thotë të zbulosh vullnetin e Perëndisë për të kaluarën, të tashmen dhe të ardhmen. Profecia e përmbushur për të ardhmen është provë nga Perëndia. Profeti është profet sepse profetizon! Profecia për të ardhmen është patjetër jashtë parashikimit njerëzor dhe, e dhënë në aq hollësi sa që nuk mund t'i përshtatet kurrfarë ngjarje tjetër. Rastet e përgjithshme nuk mjaftojnë. Perëndia, gjatë shekujve, jo vetëm që i ka frymëzuar profetët e vet me mesazhe për popuj, por gjithashtu i plotëson me profeci të tjera për t'i vërtetuar se me të vërtetë ato janë prej tij.

Profecia për të ardhmen është provë më e mirë se mrekullitë

Perëndia ua bëri të mundur disa njerëzve të vet që të bëjnë mrekulli, p.sh. mrekulli shëruese (2 mbi Mbretër 5); ngjallje të vdekurve (1 mbi Mbretër 17; Luka 7:11; 8:41; Veprat e apostujve 9:36); ujin e nxjerrë nga shkëmbi (Dalja 16); zjarrin e rënë nga qielli (1 mbi Mbretër 18:30-39; 2 i Analeve 7); qëndrimi i sëpatës mbi ujë (2 mbi Mbretër 6:5); dhe shumë të tjera.

Prandaj, me të drejtë thotë (Al-Haj Maulana Fazlul Karim, në komentarin e Mishkatul Masabihit, kapitulli XLIV:2468), se profecia është më e madhe se mrekullitë, sepse:

"Profecia ... mund të vërtetohet historikisht, ndërsa mrekullia jo. Profecia shfaq dijen e Perëndisë, kurse mrekullia fuqinë. Mbasi dija është më e madhe se fuqia, profecia është më e madhe se mrekullia."

Megjithëse disa mrekulli mund të imitohen nga magjistarët duke përdorur fuqitë e fshehta, mrekullia lidhet me ndershmërinë e profetit dhe qëndrueshmërinë e mesazhit të tij me zbulesat e mëparshme nëse janë vërtetuar si frymëzim hyjnor. Ky parim u përmend kur u mor në shqyrtim profetëria e Muhammedit (Sureja 17:90-99). Kërkonin aso shenja si te Moisiu (burimi prej tokës), te Solomoni (shtëpia e artë), ose te Jakobi (shkalla për në qiell). Përgjigjet e Muhammedit janë të shënuara në Suret 17:93,59; 13:7; 6:37 dhe 2:118-119. Kur këto përgjigje nuk i kënaqën kritikët e tij, atëherë lindi antagonizmi dhe armiqësia.

Në Bibël i gjejmë kryesisht tri tema profetike:

1. Historinë e Izraelit dhe popujve fqinjë
2. Jetën e Mesisë
3. Kohën e fundit

Disa shembuj të përmbushjes së profecive

Për hir të shkurtimit do t'i citojmë vetëm disa profeci të Dhiatës së Vjetër mbi jetën e Mesisë. Vetëm në Ungjillin e Mateut gjejmë 21 përmbushje profecish!

Lexo Gjoni 5:39. Plotëso fjalët që mungojnë.

Jezusi u tha judenjve: **"Ju i shqyrtoni Shkrimet sepse mendoni me anë të tyre të keni jetën e pasosur: edhe ato, pra, dëshmojnë për"**

Le t'i lexojmë tani disa nga këto profeci dhe përmbushjet e tyre.

	<u>Profecia</u>	<u>Përmbushja</u>
Vendlindja e Mesisë dhe paraekzistenca	Mikeja 5:2 (700 para Krishtit)	Luka 2:4-7
Lindja nga virgjëresha	Isaia 7:14 (700 p. Kr.)	Mateu 1:18-23
Hyjnia e tij	Isaia 9:6	Mateu 1:23
Koha e ardhjes	Danieli 9:24 (500 vjet p. Kr.)	Galatasve 4:4
Do të vinte për shpëtim dhe për shërim	Isaia 53:3-6	Mateu: 1:21; 4:23-24; 11:2-6; 8:16-17 Luka: 19:10; 18:40-43; 8:41-55 etj.
Emri i Mesisë	Isaia 49:1-8	Mateu 1:21
<u>(Vërejtje:</u> "Shpëtimtar" në hebraisht është: "Jeshuah" — emri i vërtetë i Jezusit, sepse "Jezus" rrjedh nga trajta greke e emrit "Jeshuah" që është në hebraisht.)		
Hyrja e tij në Jeruzalem në mënyrë të përulurmbi gomar	Zakaria 9:9 (480 p. Kr.)	Mateu 21:1-9
Tradhtia ndaj Jezusit	Psalmi 41:9 Zakaria 11:12-13	Marku 14:10-21 Mateu 27:3,8
Keqtrajtimi gjatë "gjkimit"	Isaia 50:6	Mateu 26:66-67 Gjoni 18:22-23
Pësimi dhe vdekja me anë të kryqëzimit	Isaia 53 Psalmi 22:1-18	Gjoni 19:1-37 Mateu 27:33-50
Varrimi i tij	Isaia 53:9	Mateu 27:60
Ringjallja	Psalmi 16:8-11	Vepr. ap. 2:25-32
Ngritja në qiell	Psalmi 110:1	Vepr. ap. 1:6-11 Hebrenjve 1:13

Asnjë kritikë në botë nuk mund të shpjegojë provat e këtyre përmbushjeve profetike. Bibla është unike në tërë historinë dhe mbi të gjitha librat fetare. Është vula e Perëndisë e gërshetur me mesazhin e tij për njerëzimin, kështu që çdo studues serioz dhe i ndershëm, plotësisht do të sigurohet se Bibla është Fjala e Perëndisë. Bibla nuk është shkruar nga ata njerëz fetarë që përpiqen t'jua imponojnë botëkuptimet e veta të tjerëve. Sipas përmbushjes së profecive që pamë, askush nuk guxon të thotë se Bibla është shtrembëruar!

Megjithatë, dikush mund të pyes: Mos është shkruar Dhiata e Vjetër, apo të paktën ndonjë pjesë e saj mbas Dhiatës së Re me qëllim që të përmbushen "profecitë"? Kjo s'mund të merret me mend, për disa arsye. Judenjtë i ruanin Shkrimet me kujdesin më të madh. Në të vërtetë, ata vetë, nuk ishin të interesuar t'i kishin këto profeci në Librin e tyre të Shenjtë, meqë këto ishin në kundërshtim me besimin dhe zakonet e tyre.

Dhiata e Vjetër ka qenë mjaft e përhapur dhe e përkthyer edhe para lindjes së Jezusit. Përkthimi në greqishten e vjetër është bërë dy shekuj para Krishtit.

Është e pamundshme të bëhet "rishqyrtimi" i një teksti aq shumë të përhapur. Përveç kësaj, janë zbuluar edhe kopjet e librave të Dhiatës së Vjetër të cilat përmbajnë mu këto profeci!

Testi nr. 3

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe pastaj krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Si dallohet profeti i vërtetë?
2. Se profecia është provë më e mirë se mrekullia?
3. Për kë dëshmon Bibla?
4. Përmendi try arsye që vërtetojnë se Dhiata e Vjetër nuk është shkruar pas lindjes Jezusit.
 - a)
 - b)
 - c)

Bibla – pse mund t'i besojmë (2)

Fjalët e dëshmitarëve të ngjarjes

Arsyeja e dytë pse mund t'i besojmë Biblës është se në të janë të shënuara fjalët e vet dëshmitarëve okularë. Ngjarjet nuk kanë ndodhur diku në një skaj të fshehtë. Ato u zhvilluan botërisht dhe, gjithë Izraeli i kishte të njohura. Kur u shënuan të vërtetat e Dhiatës së Re, i tërë Izraeli u çua në këmbë kundër tyre sikur ato të ishin trillime. Por, përkundrazi, apostujt vazhdonin t'i kundërshtojnë dyshimet e njerëzve me anë të shumë dëshmitarëve të ngjarjes. Në mbrojtjen e vet para mbretit Agripa, Pali thotë:

"... po flas fjalë të vërteta e të arsyeshme. Sepse edhe mbreti, të cilit po i drejtohem me liri e bindje, i di mirë të gjitha këto dhe jam plotësisht i bindur se asgjë prej këtyre nuk i është e panjohur, sepse këto nuk kanë ngjarë diku në një skaj të fshehtë." (Veprat e apostujve 26:25-26)

Për së shpejti pas kryqëzimit, Pjetri para një turme të madhe judenjsh tha:

"Burra të Izraelit, dëgjoni këto fjalë: Jezusin Nazarenas — njeri që Perëndia e përforcoi para jush me vepra të madhërueshme, me mrekulli dhe me shenja, që siç e dini — ju e kryqëzuat dhe e vratë me duar të të ligëve. Por Perëndia e ngjalli duke e shpëtuar nga tmerrri i vdekjes, sepse s'ishte e mundur që vdekja ta mbante nën sundimin e vet."

(Veprat e apostujve 2:22-24)

Judenjtë asnjëherë nuk e mohuan vdekjen e Jezusit në kryq. Ata, vetëm mohuan se Ai ishte Mesia dhe ringjalljen e tij. Ky fjalim nxitës u mbajt shtatë javë pas kryqëzimit, para mijëra judenjve. A do ta pranonin besimin në Jezusin 3000 vetë atë ditë, po të mos kishte ndodhur kryqëzimi?

Pak më vonë Pjetri dhe apostujt e tjerë u burgosen për shkak të mesimit të tyre. Kur u moren në pyetje nga Sinedri, këshilli i lartë judenj, ata u përgjigjen:

"Perëndia i etërve tanë e ngjalli Jezusin — të cilin ju e vratë duke e gozhduar në kryq. Ky është ai, që Perëndia me të djathtën e vet e lartësoi dhe e bëri Prijës e Shpëtues për t'i dhuruar Izraelit hirin e kthimit e faljen e mëkatëve. Për këto ngjarje jemi dëshmitarë ne dhe Shpirti Shenjt, të cilin ua dha Perëndia atyre që i nënshtrohen."

(Veprat e apostujve 5:30-32)

Pali në të njejtën mënyrë përmend një siguri të dyfishtë kur thotë: **"në përkim me Shkrimin shenjt"** (duke iu referuar profecisë në Taurat — Ligji i Moisiut) dhe e vërteton me dëshmitarë të shumtë, prej të cilëve shumica ishin ende gjallë. Këtë e ka shkruar në një letër drejtuar grekëve, ngase në Izrael nuk kishte aq nevojë për ta cekur:

"Dhe njëmend, më së pari ju shpalla ato të vërteta që edhe unë vetë i mora: se Krishti vdiq për mëkatet tona sikurse e paralajmëroi Shkrimi shenjt. Qe varrosur e të tretën ditë u ngjall së vdekuri si u tha në Shkrimin shenjt. Iu duk Pjetrit e pastaj të Dymbëdhjetëve. Pastaj iu duk vëllezërve që ishin së bashku më shumë se pesëqind vetë, prej të cilëve shumica janë ende gjallë e disa kanë vdekur. Pastaj iu dëftua Jakobit e mandej të gjithë apostujve." (1 Korintasve 15:3-7)

Pjetri e përforcon këtë pak më vonë kur i thekson fjalët e dëshmitarëve që ishin të pranishëm. Por ai shton se profecia e përmbushur është "më e sigurt". Dëshmitari mund të gënjejë. Ndërsa në profecinë e përmbushur s'ka të metë!

"Sepse nuk ju shpallëm Fuqinë dhe Ardhen e Zotit tonë Jezu Krishtit të bazuar në përralla të trilluara, por pse e kemi parë me sy të tanë shkëlqimin e tij. Sepse prej Perëndisë Atë mori nder dhe lavdi, kur zëri që vinte nga Lavdia e madhërueshme, i tha: 'Ky është Biri im, i Dashuri, në të cilin unë u kënaqa.' — të cilin zë, që zbriste nga qielli, e dëgjuam edhe ne që ishim bashkë me të në Malin e shenjtë. Kështu u vërtetua fjala e profetëve që bëni shumë mirë që mbështeteni në të si në dritën që ndriçon në vend të errët, deri të zbardhë dita e të lindë Ylli i Dritës në zemrat tuaja. Para së gjithash dinie mirë këtë: asnjë parakallëxim që gjendet në Shkrimin e shenjtë nuk mund të shpjegohet sipas trillit të kujtdo, sepse askurrë nuk ndodhi ndonjë profeci me vullnet të njeriut, por njerëzit të frymëzuar prej Shpirtit Shenjt, folën nga ana e Perëndisë." (2 e Pjetrit 1:16-21)

Gjithashtu mund të lexoni 1 e Gjonit 1:1-4.

Historianët e vërtetojnë Ungjillin

Dëshirojmë të përmendim arsyen e tretë pse e dimë se Bibla është e vërtetë. Analet historike dhe arkivat rrallëherë trajtojnë diçka tjetër pos luftërave, heronjve dhe udhëheqësve bashkëkohës. Si rrjedhim i kësaj vështirë mund të pritet të përmendeshin ngjarje në asi vende të largëta si Galileja dhe Judeja. Edhe nëse përmendeshin, ato do të ishin ngjarje nga lufta e veprat heroike të mbretërve dhe të gjeneralëve do të qëndronin në rend të parë. Ndonëse është ashtu, prapëseprapë gjejmë shënime të cilat e vërtetojnë Biblën.

Kornelia Taciti (54-117 pas Kr.) ka qenë historiani më i madh i Perandorisë romake, ai shkruan:

"Emri i krishterë vjen nga Krishti, i cili u vra në kohën e sundimit të Tiberit nga prokurori Ponc Pilati; ndërsa besëtytnitë e dëmshme që u shtypen për një kohë, shpërthyen sërish dhe u përhapen jo vetëm në Jude që ishte burimi i sëmundjes, por edhe në vetë Romën ku çdo poshtërsi vjen e festohet këtu."

Është e qartë se Taciti nuk kishte simpati ndaj krishterimit. Prandaj, dëshmia e tij është më e vlefshme ("Runaway World" nga Michael Green, faqe 14).

Jozefi, gjeneral judenj, i cili e përjetoi shkatërrimin e Jeruzalemit nga romakët në vitin 70 pas Krishtit dhe u bë historian romak për Izraelin, në vitin 93 shkruan:

"Jo shumë kohë më parë jetoi Jezusi, njeri i ditur, nëse është e drejtë ta quaj njeri, ngase ai ka bërë vepra të mrekullueshme, asi mësuesi që njerëzit e pranonin të vërtetën me kënaqësi. Ai i bashkoi pranë vetes shumë judenj dhe paganë. Ai ishte Krishti (= Mesia). Dhe kur Pilati, sipas kërkesës së krerëve tanë e dënoi për vdekje në kryq, ata të cilët e deshën që nga fillimi nuk e braktisën; ngase ai u dëftua përsëri i gjallë në ditën e tretë pas vdekjes; ashtu siç kishin paralajmëruar profetët hyjnorë për këtë ngjarje dhe për mijëra gjëra të tjera të mrekullueshme që i përkisnin Jezusit. Dhe të krishterët që morën emrin prej tij, ende nuk mund të shfarosen deri në ditën e sotme."

(Antikitetet e judenjve, Libri 18, kapitulli 3:3 në veprat e Jozef Flavisë të përkthyer nga Uiliam Uistoni, Milneri dhe Souerbi, Londër, faqe 392)

Për shkak të të gjitha këtyre dëshmime, asnjë hulumtues i ndershëm nuk mund ta vë në dyshim të vërtetën dhe autoritetin e Biblës.

(Për prova më të hollësishme shkencore mbi vërtetësinë e Biblës, lexo: "Science Speaks" nga Peter W. Stoner, Moody Press, 1969).

A është shtrembëruar kuptimi i Biblës?

Nganjëherë thuhet se judenjtë dhe të krishterët e kanë shtrembëruar Biblën. Është e vërtetë se Kur'ani flet për dofarë judenjsh në Arabi që u përpoqën ta fshehin të vërtetën nga Muhammedi (Sureja 2:75-79,146,159-160). Disa prej tyre i trilluan "shkrimet" e veta dhe i shiten për të fituar (Sureja 2:79). Por Kur'ani asnjëherë nuk ia ngarkon këtë të krishterëve.

Po të ishin këto deklarata të vërteta, atëherë do të thoshte se judenjtë dhe të krishterët, që ishin në armiqësi të papajtueshme (Sureja 2:113), paskan bërë marrëveshje të fshehtë për ta shtrembëruar Shkrimin e shenjtë (Biblën). Madje edhe nëse kjo pamundësi ka ndodhur në Arabi, ç'u bë me mijëra kopje tjera të Shkrimit shenjt që ishin përhapur dhe përkthyer që më parë nëpër botë. Si mund të shtrembëroheshin të gjitha ato? Dhe me siguri që judenjtë të cilët u bënë myslimanë do të ishin shumë të kënaqur ta shfaqnin versionin e origjinalit pastaj?

Përkthimet e sotme të Biblës janë të bazuara në dorëshkrimet e Dhiatës së Vjetër dhe Dhiatës së Re që janë më së paku dy shekuj më të vjetra se Kur'ani. Në qoftë se e kanë shtrembëruar Biblën, atëherë e kanë bërë atë para asaj kohe. Të gjithë ata që besojnë në Kur'an nuk e pranojnë këtë, sepse Kur'ani nuk do t'u kishte thënë myslimanëve të besojnë në Bibël po të ishte e shtrembëruar (Sureja 42:14-15; 29:46; 10:94). Kur'ani e vërteton saktësinë e Biblës:

"U plotësuan fjalët e Zotit tënd, që janë kulmi, i së vërtetës dhe drejtësisë; fjalët e tij askush nuk mund t'i ndryshojë. Ai dëgjon çdo gjë dhe di çdo gjë." (Sureja 6:115)

Prova e fundit

Nuk presim që Kur'ani të na thotë për t'i besuar Biblës. Kushdo që lexon Biblën pa paragjykime do të bindet për të vërtetën e saj. Duke e lexuar Biblën me vemendje, Shpirti Shenjt, i cili i ka frymëzuar autorët, do të bindë për të vërtetën e Biblës edhe

që përnjëmend është Fjalë e Perëndisë edhe për ty. Lexoje pa paragjykime, dhe lejo Perëndinë të të ndihmojë për ta gjetur të vërtetën.

Testi nr. 4

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe pastaj krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Përmendi tri arsye pse mund t'i besojmë Biblës:

- a)
- b)
- c)

2. Çka i mohonin judenjtë Jezusit?

- a)
- b)

Çka thotë Perëndia për vete?

Tani do të kuptoni se kemi arsye shumë të forta për t'i besuar Biblës. Tani ju ftojmë që të filloni ta lexoni Biblën. Ka disa mënyra për t'ia filluar punës. Njëra prej tyre është ta lexosh me vemendje krejt Biblën. Nëse e preferoni këtë metodë, ju këshillojmë që ta lexoni Dhiatën e Re së pari, ngase kjo do t'ju ndihmojë ta kuptoni më mirë Dhiatën e Vjetër. Para se ta lexoni mund t'i luteni Perëndisë që t'ju udhëheqë me këto fjalë:

"Perëndi, të lutem ndihmomë të kuptoj
nëse ky libër është Fjala jote,
dhe ndihmom ta gjej të vërtetën e t'i bindem asaj!"

Perëndia i përgjigjet lutjeve dhe do të të ndihmojë ta gesh të vërtetën.

Mënyra tjetër do të ishte nëse lexon tema të veçanta që gjenden në Bibël. Do të veprojmë kështu në vazhdim të këtij kursi. Prandaj rri me ne, lexoi vargjet që do t'i japim nga Bibla dhe do të shohësh se koncepti yt mbi Perëndinë dhe planin e tij për botën do të bëhet shumë më i qartë.

Perëndia na zbulohet vetë

Krejt çka dimë për Perëndinë ka qenë dhe është ajo që u kumtua me anë të zbulësës.

Perëndia na zbulohet në mënyra të ndryshme:

- Në saje të veprave të tij krijuese (Romakëve 1:20, Psalmi 19:1-4)
- Në ndërjegjen e njeriut (Romakëve 2:14-15)
- Në zhvillimin e ngjarjeve historike (Psalmi 78:12-16)
- Në Shkrimin e shenjtë, Bibël (2 Timoteut 3:16)
- Përmes Fjalës së tij të gjallë, Jezusit (Gjoni 1:1-4, 9:14; Hebrejve 1:1-2; Sureja 4:171)

Ji i gatshëm për t'iu bindur

E kuptojmë fort mirë se mund të jetë vështirë për një mysliman ta lexojë Biblën pa paragjykitime. E njëta gjë ndodh me një jomysliman kur fillon ta lexojë Kur'anin.

Por para së gjithash duhet të jemi të sigurt se a dëshirojmë me të vërtetë t'i bindemi Perëndisë e të lirohemi nga paragjykimet tona njerëzore. Jezusi një herë iu përgjigj judenjve në këtë mënyrë:

"Kush do të kryejë vullnetin e Tij do ta njohë a është ky mësimi i Perëndisë, apo unë flas prej vetvetes."

(Gjoni 7:17)

Jam i sigurt se ti edhe unë kemi dëshirë ta kryejmë vullnetin e Perëndisë. Atëherë të bëjmë një hap para dhe të shohim si na shfaqet Perëndia.

Natyra e Perëndisë sipas Biblës

Në qoftë se i di 99 emrat e Perëndisë, atëherë do t'i dish shumicën prej tyre të shënuar më poshtë. Këtu janë dhënë disa rreshta nga Bibla, nëse dëshiron mund t'i shikosh. Mendo për kuptimin dhe mesazhin e secilit rresht.

- **Perëndia është Krijuesi i çdo gjëje**
(Zanafilla 1:1; Psalmi 8; Veprat e apostujve 17:24-27; Kolosianëve 1:15-17; Hebrejve 1:1-3)
- **Perëndia është i gjithëpushtetshëm**
(Zanafilla 17:1; Dalja 6:3; Numrat 24:4; Psalmi 91:1; Isaia 13:6; Zbulesa 1:8; 4:8; 11:17)
- **Perëndia është i shenjtë**
(Isaia 6:3; Levitiku 11:44; Jozua 24:19; 1 e Pjetrit 1:15-16; Zbulesa 15:4; 4:8)
- **Perëndia është i gjithëdijshtëm**
(1 mbi Samuelin 16:7; Psalmi 139:1-4,23-24; Jeremia 17:10; Mateu 6:8,18,32; 10:30; Gjoni 1:48-49; 2:25; 6:64)
- **Perëndia është i gjithëpranishëm**
(Psalmi 139:5-12; Mateu 18:20; 28:20)
- **Perëndia është i drejtë**
(Zanafilla 6:5-7; Dalja 34:7; Ligji i përtërirë 10:17-18; 32:4; Psalmi 11:7; Romakëve 2:4-11; Hebrejve 10:30; 1 e Pjetrit 1:17)
- **Perëndia është i amshueshëm**
(Zanafilla 21:33; Psalmi 90:1-2; 102:27-28; Isaia 40:28; 51:6)
- **Perëndia është shpirt**
(Gjoni 4:24; 2 Korintasve 3:17)

- **Perëndia është i madhërishëm**
(Numrat 14:21; Ligji i përtërirë 10:17; 28:58; Psalmi 8:1; 104:1; Isaia 6:1-3; 57:15; Mateu 16:27; Gjoni 1:14; 17:5; 1 Timoteut 6:14-16; Zbulesa 4:11)
- **Perëndia është gjykatës**
(Zanafilla 18:25; Psalmi 7:11; Gjoni 5:22-27; Veprat e apostujve 10:42-43)
- **Perëndia është i mëshirshëm**
(Dalja 34:6; Psalmi 103:8-13; Mikeja 7:18; Gjoni 3:16-18; Titit 2:11-12)
- **Perëndia është i pazbulueshëm**
(Romakëve 11:33-34; 1 Korintasve 2:6-7; 1 Timoteut 6:16)
- **Perëndia është i perceptueshëm**
(Romakëve 1:19-20; 2:14-15; Veprat e apostujve 14:17; 17:26-27)
- **Perëndia është i padukshëm**
(Dalja 33:20-23; Gjoni 1:18; Kolosianëve 1:15; 1 Timoteut 1:17; 6:16; 1 e Gjoni 4:12,20)
- **Perëndia është shpëtues**
(Psalmi 106:21; Isaia 44:6; 45:21; 63:7-10; Titit 2:11-14; Judës 25; Gjoni 3:16-18)
- **Perëndia është i mirë**
(Psalmi 118:1; 136; 1:17; 36:7-9; 63:3-4; 34:8; 31:19)
- **Perëndia është besnik**
(Ligji i përtërirë 7:9; 32:4; Jozua 23:14-16; Titit 1:2; Psalmi 117; 118:1-4; Dalja 34:6; 1 Timoteut 2:13; 1 e Gjoni 1:19)
- **Perëndia është i durueshëm**
(Numrat 14:18; Nehemia 9:16-21; Psalmi 103:8; Luka 13:6-9; Romakëve 9:22-23; 2 e Pjetrit 3:9)
- **Perëndia të mban dhe të ruan**
(Mateu 6:25-34; Ligji i përtërirë 29:2-6; Dalja 16:13-15; Psalmi 41:1-3; 67:6-7; 104:27-28; 145:15-21; 147:7-9)
- **Perëndia të mëson dhe të udhëheq**
(Psalmi 25:4-5; Gjoni 6:45; 1 Korintasve 2:13; Dalja 4:15; Jobi 36:22; Psalmi 94:12; Luka 12:12; Gjoni 14:26)
- **Perëndia është ndihmues**
(Hebrenjve 13:6; Psalmi 33:20; 46:1-3; 124:8; Veprat e apostujve 26:19-23; Romakëve 8:26)
- **Perëndia është i gjallë**
(Zanafilla 16:14; Psalmi 42:2; Jeremia 17:13; Gjoni 5:26; Zanafilla 15:45, Zbulesa 1:18)

Dëshirojmë t'juja tërheqim vëmendjen veçmas për atributet që vijojnë më poshtë që mund të jenë të panjohura për ju. Lexoni disa prej tyre!

Perëndia është Ati i çdo besimtari

(Isaia 9:6; Jeremia 31:9; Mateu 5:16,45,48; 6:8-9,32; Gjoni 8:41; 14:6; 15:16; Romakëve 8:15; Galatasve 4:6; Efesianëve 4:6; 1 e Gjonit 1:3; 2:1; 2:23)

Perëndia është dashuri

(Zbulesa 21:2; Isaia 62:5; Jeremia 31:3; 2 Korintasve 11:2; Efesianëve 3:19; 1 e Gjonit 4:7-8)

Perëndia është paqe

(Efesianëve 2:14; 1 Korintasve 14:33; Romakëve 15:33; 16:20; 2 Korintasve 13:11; Filipianëve 4:9; 1 Selanikasve 5:23; Hebrejve 13:20)

Perëndia është mirësi

(Titit 3:4-5; Nehemia 9:17; Romakëve 2:4; 1 e Pjetrit 2:3)

Shpresoj se i keni lexuar disa prej këtyre rreshtave. Nëse jo, ju lutem mos i leni pa i lexuar. Perëndia do t'ju bekojë. Ai është i mrekullueshëm!

Testi nr. 5

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe pastaj krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

Trego pesë mënyra se si na zbulohet Perëndia:

- a)
- b)
- c)
- d)
- e)

Çka thotë Perëndia për njeriun?

"Nëse gjithçka dështon, lexoni udhëzimet e prodhuesit", thotë broshura udhëzuese e një firme të njohur për prodhimin e stufave. Kur shikojmë përreth e shohim kaq shumë urrejtje, luftëra, vuajtje dhe padrejtësi në krejt botën, atëherë biem në dëshpërim. Pse është ashtu që çdo njeri është i prirur nga interesat vetjake e jo nga dashuria? Pse ka kaq shumë egoizëm në secilin njeri? Vetëm kur fillojmë "t'i lexojmë udhëzimet e Krijuesit" atëherë do ta kuptojmë vetveten. Do të kuptojmë se çfarë plani ka Perëndia për njerëzimin, dhe çka ka ndodhur që ende po shkakton kaq shumë vuajtje. Gjithashtu do ta zbulojmë edhe mënyrën e Perëndisë për përmirësimin e kësaj gjendje të mjerueshme.

Vullneti i Perëndisë për njeriun

Ashtu si Bibla, edhe Kur'ani flet për krijimin e njeriut, p.sh.

"Na kemi krijuar njeriun prej një balte të fortë, të zezë, së cilës i është dhënë forma." (Sureja 15:26)

ose

"Lexo me emër të Zotit tënd, i cili ka krijuar, i cili krijoi njeriun nga gjaku i droçkuar." (Sureja 96:1-2)

Por më tepër se kaq, Bibla na paraqet qëllimin e qartë për njeriun. Perëndia nuk krijon pa qëllim. E tërë gjithësia po ashtu e quajtur kozmos (= rregull) dëshmon për këtë! Qëllimin dhe domethënien e një sendi më së miri e shpjegon prodhuesi i atij sendi. Kur është fjala për njeriun këtë e bën Perëndia.

Perëndia e krijoi njeriun si qëllim kryesor të dashurisë së tij.

Lexo Zanafilla 1:26-28. Sipas shëmbëllimit të kujt u krijua njeriu? (Rreshti 27) A vlen kjo vetëm për mashkullin?

Thuaj tri urdhra të dhëna nga Perëndia në rreshtin 28.

- a)
- b)
- c)

Kur Bibla na tregon se njeriu është krijuar "**sipas shëmbëllimit të Perëndisë**", nuk do të thotë se Perëndia duket si njeriu. Ai është Shpirt (Gjoni 4:24), dhe në këtë mënyrë kurrfarë përngjasimi fizik nuk mund të merret me mend. Që të dy, mashkulli e femra janë krijuar në mënyrë të posaçme (Zanafilla 2:7,20-25). Ata krijuan shëmbëllimin e Perëndisë në njohurinë e vërtetë (Kolosianëve 3:9-10), në drejtësi dhe shenjtëri (Efesianëve 4:22-25).

Bindja e pritur

Pamja e Perëndisë ka qenë e mundshme derisa ata i bindeshin Atij. Kanë qenë të urdhëruar të jenë besnikë e ta mbushin tokën me pasardhës, ta kontrollojnë dhe të sundojnë në të (Zanafilla 1:28; Psalmi 8:5-8). Nga të gjithë urdhrat që u kishte dhënë Perëndia, vetëm një ishte i ndaluar.

Lexo Zanafilla 2:15-17. Çka ishte e ndaluar?

Pse?

Me këtë urdhër të fundit vihej në provë bindja e njeriut. Ata duhej të bindeshin, jo pse e kuptuan arsyen e urdhrat, por pse e kishte dhënë Perëndia.

Adami dhe Eva duhej t'i shëmbëllenin Perëndisë në çdo gjë që bënin. Ata nuk duhej të shkonin rrugës së tyre por t'i bindeshin Perëndisë për çdo gjë që bënin.

Derisa njeriu iu përgjigj dashurisë së Perëndisë me dashuri dhe bindje, ai gjente kënaqësi në lumturinë e pastër. Për fat të keq diçka e tmerrshme ndodhi që ende po e prish lumturinë bile edhe në ditët e sotme.

Mosbindja e njeriut

Lexo Zanafillën 3:1-24. Cilit urdhër të Perëndisë nuk iu binden Adami e Eva?

Plotëso: Ata deshën të bëhen "**sikur**, **duke e njohur të mirën dhe të keqën**". Ç'ndodhi me dashurinë e tyre ndaj Perëndisë? (Rreshti 8) A e pranoi Adami përgjegjësinë e mëkatit? (12) Po Eva? (13)

Në këtë ditë të tmerrshme mëkati erdhi në botë përmes mosbindjes së njeriut të parë dhe gruas së tij. I tërë krijimi u infektua. Mëkati gjithmonë sjell ndarje:

- ndarja midis njeriut e Perëndisë (Rreshti 8)
- ndarja midis burrit e gruas (7,12)
- ndarja midis njeriut e krijesës (14-19)
- ndarja midis njeriut e punës (17,19)

Çdo njeri që nga ajo ditë e tutje ishte nën ndikimin e mëkatis. Djali i parë i Adamit e Evës ka veti për të qenë vrasës i parë (Zanafilla 4:1-16). Ai, dhe të gjithë pasardhësit e tij, trashëguan natyrën mëkatore të prindërve të tyre. Ti vetë mund ta dëshmosh këtë: edhe ti e ke të lindur prirjen për mëkat. Është tepër vështirë të veprosh drejt. Këtë parim të brendshëm të krishterët e quajnë "mëkat i rrjedhshëm" (krahaso Sureja 12:53).

Si një fëmijë i padëgjueshëm, njeriu vendosi të jetë i pavarur prej Perëndisë. Ai dyshoi në dashurinë e Perëndisë (me qëllim ose pa qëllim) dhe u largua nga marrëdhëniet që Perëndia dëshironte të ishin të dyanshme. Për shkak se ai prishi marrëdhëniet me Perëndinë, krejt "mirësia" e tij tash e tutje është e prirur kah vetëdrejtësia, gjë që është në kundërshtim të drejt-përdrejtë me Perëndinë. Njeriu përpiqet të jetojë jetë "të mirë" sipas standardit të përgjithshëm botëror, por ai nuk mund të presë falje nga Perëndia po të mos jetë i gatshëm t'i linte mëkatet e t'i kthehet Perëndisë.

Bile disa njerëz shpresojnë se me rryshfet përmes religjionit dhe veprave "të mira" të fitojnë një vend në mbretërinë e Perëndisë. Kjo është një përpjekje për të fituar simpatinë e Perëndisë pa e kuptuar se shenjtëria e tij kërkon përsosje absolute.

Lexo ç'thotë Perëndia në Zanafillen 6:5-6; Psalmi 14:1-3; Romakëve 3:10-18; Romakëve 1:29-32; Galatasve 5:19-21.

Dashuria dhe mëshira e Perëndisë ndaj njeriut

Është gjë e mrekullueshme ta kuptosh se Perëndia nuk e lë njeriun të pakënaqur. Ai nuk e shkatërron njerëzimin. Ai nuk e lë njeriun të humbet në mosbindje dhe rebelim.

Dashuria e Perëndisë është krejt ndryshe nga e jona. Dashuria e tij është e pa kushtëzuar, sepse vetë Perëndia është dashuri (1 e Gjonit 4:8,16). Ai i mbetet besnik vetvetes. Ai, bile i do edhe ata që ende janë armiqtë e tij (Romakëve 5:6-10).

Perëndia me dashurinë e tij të përjetshme e kërkon njeriun e pabindur (Zanafilla 3:9). Ai vazhdimisht flet për pendimin dhe faljen (Jeremia 3:12-13,19:20; Isaia 1:18; Mateu 11:28). Ai e thërret njeriun të ketë marrëdhënie Besëlidhëse me të (Zanafilla 17:7; Levitiku 26:12; Dalja 29:45; 2 Korintasve 6:16; Zbulesa 21:3,7; Hebrejve 8:10; Jeremia 7:23; 11:4). Perëndia mbetet besnik ndaj premtimeve të veta të bekimit dhe gjykimit.

Lexo 2 Timoteut 2:13 dhe plotëso fjalët që mungojnë: "Nëse nuk i jemi besnikë — Ai do të! Sepse Ai kurrsesi nuk mund ta mohojë vetveten!"

Dashuria e Perëndisë nuk ndryshoi për shkak të mosbindjes së njeriut. Ai gjithmonë është i gatshëm të na falë, ashtu si thotë në Bibël. Por Ai është edhe i shenjtë e i drejtë. Mëkati duhet të dënohet. Për këtë arsye Perëndia e përgatiti rrugën e shpëtimit dhe sigurisë, ashtu si e shohim të (Romakëve 3:21-26).

Testi nr. 6

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe pastaj krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Sipas shëmbëllimit të kujt u krijua njeriu?
2. Ç'pritej prej Adamit të bënte me urdhrat e Perëndisë?
.....
3. Plotëso: Mëkati solli ndarjen midis
 - a)
 - b)
 - c)

Çka thotë Perëndia për mëkatin?

Tash kemi filluar ta zbulojmë se prej nga vjen i tërë mëkati, vuajtja dhe sëmundja e botës. Mosbindja e Adamit u ndikua në secilin prej nesh, ashtu si lexojmë të Romakëve 5:12:

"Për këtë arsye, sikurse me anë të një njeriu mëkati hyri në botë e, me anë të mëkatis, vdekja, dhe kështu vdekja kaloi mbi të gjithë njerëzit, sepse të gjithë njerëzit mëkatuan ..."

Secili prej nesh ka probleme me mëkatin. Të vazhdojmë e ta shohim se çka është mëkati.

Natyra e mëkatis

Ligji i Perëndisë është i bazuar në standardet hyjnore. Ai kërkon nga njeriu që të jetë "shëmbëllim" moral i Perëndisë. çdo gjë që është më pak se përsosmëria është mëkat. Bibla thotë :

"Kush bën mëkat, shkel Ligjin, sepse mëkati është shkelja e Ligjit." (1 e Gjonit 3:4)

"Çdo padrejtësi është mëkat ..." (1 e Gjonit 5:17)

"Kush, pra, di të bëjë mirë dhe nuk bën, bën mëkat." (e Jakobit 4:17)

Mëkati nuk është vetëm mosbindje që të çon në një vepër të ligë apo lënja pas dore e një veprë të mirë. Ai fillon nga "mendimi i ligë" prej "zembrës së ligë". Jezusi tha:

"Çka del prej njeriut ajo e bën të papastër, sepse prej brendisë — prej zembrës së njeriut rrjedhin: mendimet e këqia, llojet e ndryshme të fëlligështisë, vjedhjet, vrasjet, kurvëritë, lakmitë, mashtrimet, shfrenia, smira, blasfemitë, krenaria, marrëzia." (Marku 7:20-22; Mateu 15:19)

Mëkati është "vepra" e njeriut që e ndan prej Perëndisë (Galata-sve 5:19-21). Mungesa e dashurisë dhe frika e Perëndisë shihet në mungesën e respektit ndaj tij dhe vullnetit të tij. Çdo njeri është i lindur me zemër mëkatore (Psalmi 51:5). Për këtë arsye të gjithë jemi të shtrenguar të mëkatojmë:

"Ndër ta edhe ne dikur jetonim në prirjet e mishit e të gjakut tonë duke i kënaqur epshtet e mishit e të sedres dhe, prej natyre, ishim edhe ne, si të tjerët, bij të lëshuar në dorë të hidhërimit." (Efesianëve 2:3)

Sidoqoftë, mëkati me vetëdije ose pa vetëdije është rezultat i zemrës mëkatore. Prandaj cilido mëkat sjell të njëjtat pasoja.

Rrënja e krejt mëkatit

Thelbi i krejt mëkatit është egoizmi, dashuria e vetvetes në vend të dashurisë dhe bindjes ndaj Perëndisë. Mëkati është vendimi më i lartë i njeriut: vetëdashja, kokëfortësia dhe egoizmi.

Pra, njeriu mund të mëkatojë edhe duke bërë "vepra të mira".

Shumë "vepra të mira" nisen nga vetëkënaqësia dhe, kanë për qëllim ta shfaqin mirësinë e dikujt. Jezusi tregon se veprat e tilla nuk kanë vlerë (Mateu 6:1-8). Po ashtu profeti Isaia tregon se "veprat tona të mira janë të ndyra" para Perëndisë (Isaia 64:6). Pra, edhe "veprat e mira" tonat, mund të llogariten si mëkat, meqë ato shpeshherë janë shprehje e pavetëdijshme duke qenë të pavarura prej Perëndisë. Ndhemi sikur nuk kemi nevojë për mëshirën e Perëndisë, se e meritojmë të na falë.

Vetëm kur fillon ta duash Perëndinë me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd e me gjithë mendjen tënde (Mateu 22:37; Ligji i përtërirë 6:5), atëherë vetëdashja, kokëfortësia, egoizmi e vetëkënaqësia fillojnë të zvogëlohen e ajo që të shtyn të mëkatosh fillon të zhduket.

"Dashuria, pra, është zbatimi i përsosur i Ligjit."

(Romakëve 13:8-10; shih po ashtu Galatasve 5:14; Gjoni 7:18; 2 Korintasve 5:15; Galatasve 2:20-21)

"Mëkati është vendim themelor dhe i prerë ose parapëlqim i vetvetes në vend të Perëndisë ... Në vend që ta vëjë Perëndinë në qendër të jetës, e t'i dorëzohet pa kurrfarë kushti Perëndisë, ... mëkatarin e vë veten në qendër të jetës së vet, e vë veten drejtpërdrejt kundër Perëndisë dhe, interesin vetjak e bën synim kryesor kurse dëshirën e vet ligj kryesor." ("Teologjia sistematike", A.H.Strong, faqe 572)

Mëkati është i përgjithshëm

Mëkati është i përgjithshëm dhe të gjithë jemi "nën mëkat" (Galatasve 3:22). Disa mëkatojnë më shumë dhe më haptas se të

tjerët, por mëkati si parim kryesor e ndyn krejt botën, pa përjashtime:

"Sepse nuk gjendet askush që s'bën mëkat ..."

(1 mbi Mbretër 8:46)

"... askush nuk është i drejtë para Teje." (Psalmi 143:2)

"Kush mund të thotë ... unë jam i pastër, pa mëkat?"

(Fjalët e urta 20:9)

"Sepse të gjithë mëkatuan dhe u përjashtuan nga lumturia e Perëndisë."

(Romakëve 3:23)

"Por nëse themi: 'Nuk kemi mëkat', gënjejmë vetveten dhe e vërteta nuk është në ne."

(1 e Gjoni 1:8)

Adami, njeriu i parë, ka mëkatuar (Zanafilla 3:16-19; Sureja 2:36; 7:22-23).

Bibla edhe Kur'ani pajtohen se bile edhe profetët të gjithë kanë mëkatuar:

— Abrahami ka mëkatuar (Zanafilla 12:9-20; 20:1-10; Sureja 26:82).

— Moisiu ka mëkatuar (Dalja 2:12; Ligji i përtërirë 32:51; Sureja 28:15-16).

— Jona ka mëkatuar (Jona 1:1-12; Sureja 37:142).

— Davidi ka mëkatuar (2 mbi Samuelin 11:1-27; Sureja 38:24-25).

Sipas Kur'anit bile edhe Muhametit i është thënë të kërkojë faljen e mëkateve (Sureja 47:19; 48:1-2).

Ka vetëm një përjashtim: Jezusi.

— Ai nuk e njihte mëkatin (2 Korintasve 5:21).

— Ai nuk mëkatoi (1 e Pjetrit 2:22).

— Ai ishte pa mëkate (Hebrenjve 4:15).

(Shih gjithashtu Kur'anin, Sureja 19:19)

Burimi i mëkatit

Kur njeriu bëri mëkatin e parë, e joshi dhe e mashtroi "gjarpri" (Shejtani, djalli). Njeriu që i gatshëm ta dëgjojë Shejtanin dhe t'i peshojë fjalët e tij me të Perëndisë. Jezusi i thotë Shejtanit kështu:

"Ai që vrustar njerëzish që në fillim, nuk mundi të qëndrojë në të vërtetën, sepse në të nuk ka të vërtetë. Sa herë rren flet prej natyrës së vet sepse është rrenacak dhe babai i rrenës."

(Gjoni 8:44)

Para se ta thoshte këtë, Jezusi iu pat drejtuar judenjve të pabindur:

"Babai juaj është djalli e ju dëshironi ta kryeni vullnetin e babait tuaj."

Çdo mëkatar është skllav i Shejtanit (Romakëve 6:16). Por mos harroni se djalli është bashkëpunëtor i mendjes sonë të korrupsuar:

"Askush që është i tunduar të mos thotë 'Perëndia më tundon', sepse Perëndia nuk mund të jetë i tunduar për të keq dhe Ai nuk tundon askënd. Por secili tundohet nga lakmimi i vet, i prirur dhe i ngashnjyer. Lakmimi mandej i mbarsur, lind mëkatin, dhe mëkati, si të kryhet, lind vdekjen." (e Jakobit 1:13-15)

Pasoja e mëkatit

- Mëkati të ndan prej Perëndisë (Isaia 59:2).
- Mëkati i bën lutjet të pavlefshme (Mikeja 3:4; Isaia 1:15; 59:2-3).
- Mëkati sjell vdekjen fizike dhe shpirtërore (Romakëve 6:23; Efesianëve 2:1,4; Luka 15:24,32).
- Mëkati të përjashton nga parajsja (1 Korintasve 6:9-10; Galatasve 5:19-21; Efesianëve 5:5; Zbulesa 21:27).

Përveç kësaj mëkati e poshtëron njeriun dhe e bën skllav për të lakmuar dëshirat mëkatore dhe egoiste. Ia grabit ndërgjegjen e pastër, lumturinë dhe kënaqësinë. Me një fjalë: na shkatërron jetën.

Testi nr. 7

Përgjigju në fjalitë e mëposhtme se a janë të sakta apo jo të sakta dhe krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Eshtë e mundur ta fitojmë parajsën me vepra të mira.
2. Mëkati vjen nga mosbindja.
3. Çdo profet ka mëkatuar, përveç Jezusit.
4. Perëndia na shtyn të mëkatojmë.
5. Mëkati na ndan prej Perëndisë.

Ligji i Perëndisë

Kur shohim dëmin që ka shkaktuar mëkati në tërë botën (Zanafilla 3:17-19), atëherë kuptojmë rëndësinë për ta njohur mëkatin se ç'është ai. Perëndia na ka dhënë Ligjin e tij, kështu që e dimë ç'është e mirë e ç'është e keqe.

Çdo ligj është një masë e caktuar e sjelljeve. Ligjet e mbajnë gjithësinë: levizjen e yjeve dhe planetëve, shkencën, matematikën, biologjinë dhe çdo gjë tjetër të krijuar. Këto ligje janë pjesë e vepres të Perëndisë. Çdo shoqëri njerëzore në botë, pa marrë parasysh se a është primitive apo e zhvilluar, i formojnë ligjet për drejtimin dhe rregullimin e punëve të tyre.

Perëndia ia dha ligjet njeriut jo për ta kufizuar, por për ta mbrojtur, mu ashtu sikur fermeri i mirë që i thur vendet e rrezikshme për ta mbrojtur kopenë e vet. Bindja ndaj ligjeve të tij siguron mundësi të njëjtë për të gjithë njerëzit, pa u ngushtuar nga liria e pakufishme e të tjerëve.

Perëndia shfaq vullnetin e vet

Ligji i Perëndisë shfaqet në dy mënyra:

— Në ndërgjegjen e njeriut

"(Paganët = jo-judenjtë) ... tregojnë se çka urdhron Ligji është e shkruar në zemrat e tyre. Për këtë dëshmom edhe ndërgjegja e tyre, po edhe mendimet e brendshme, të cilat tani padisin e tani i mbrojnë."

(Romakëve 2:15; shih po ashtu Titi 1:15)

— Në Bibël

Në Bibël Ligji quhet "Ligji i Perëndisë", "Ligji i Zotit" gjithashtu edhe "Ligji i Moisiut", sepse i është shpallur Moisiut në Malin Sinaj (Dalja 20).

Shpirtin e këtij Ligji e ripërtriu dhe e interpretoi Jezusi në "Predikimin në mal" (Mateu 5-7).

Ligji i Perëndisë i përmbledhur në Dhjetë Urdhrat, mbulon dhe rregullon të gjitha problemet ndërmjet njeriut me Perëndinë dhe problemet ndërmjet njerëzve.

Dhjetë Urdhrat

Në Bibël gjejmë lloje të ndryshme të ligjeve. Ligji i moralit është vullneti i qëndrueshëm dhe i përjetshëm i Perëndisë si dhe kriter për njerëzimin. Përveç kësaj gjejmë edhe Ligjet ceremoniale që i rregullonin sjelljen e sakrificave (p.sh. Levitiku 1-7), dhe Ligjet e zakonit që shpjegonin të drejtën dhe të shtrembren në raste të caktuara (p.sh. Dalja 21).

I tërë Ligji i moralit është i përmbledhur në Dhjetë urdhrat:

"Unë jam Zoti, Perëndia yt, i cili të nxori nga Egjipti, nga toka e skllavërisë.

1. Tjetër Zot mos adhuro përveç meje!
2. Mos krijo kurrfarë idhulli që i përngjan diçkafit në qiell, as në tokë, as në ujërat nëntokësore! Mos iu përkul as mos i adhuro ata ...
3. Mos e shpërdor emrin e Zotit, sepse Zoti nuk do ta falë atë që e shpërdoron emrin e Tij!
4. Respekto ditën e shtatë dhe mbaje për adhurimin tim! Ke gjashtë ditë për t'i kryer të gjitha punët, por dita e shtatë është e Zotit, Perëndisë tënd. Atë ditë mos bëj kurrfarë pune, as ti as biri yt, as bija jote, as shërbëtori yt, as shërbëtorja jote, as kafsha jote, as kurrgjë e huaj që gjendet brenda dyerve tua ...
5. Ndero babain e nënën që të jetosh gjatë mbi tokë.
6. Mos vraj!
7. Mos bëj kurvëri!
8. Mos vidh!
9. Mos jep dëshmi të rrejshme!
10. Mos lakmo!" (Dalja 20:2-17)

Jezusi i përmbledh këta urdhra në dy:

"Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd e me gjithë mendjen tënde!"

Ky është më i madhi dhe i pari urdhërim.

I dyti është i barabartë me të parin:

'Duaje të afërmin tënd porsì vetveten!'

Nga këta dy urdhra varet i tërë Ligji dhe profetët."

(Mateu 22:37-40)

Nëse e shkelim Ligjin?

Dikush i krahason Dhjetë urdhrat me një zinxhir prej dhjetë hallkash, që e mban Perëndia lart, dhe ne varemi në hallkën më të poshtme. Sa hallka duhet t'i këpusim për të rënë? Vetëm një! Sa herë duhet të këputet hallka për të rënë? Vetëm një herë! Këtë shembull e vërteton Bibla:

"Sepse ai që e mban krejt ligjin, por e prish vetëm në një pikë, bëhet fajtor i tërë ligjit." (e Jakobit 2:10)

Ligji është dhënë për të formuar një kriter sipas të cilit jepet gjykimi i drejtë. Nuk është asgjë më pak, por asgjë më shumë. Ligji nuk fal. Ai nuk të gjykon. Gjykimin e bën gjykatësi në pajtim me ligjin. Në këtë mënyrë askush nuk mund të shpresojë të jetë i pajtuar me Perëndinë me anë të ligjit.

"Prandaj, me vepra të Ligjit askush s'do të mund të shfajësohet para tij, sepse me anë të ligjit vetëm njihet mëkati." (Romakëve 3:20)

"... Sepse nuk do të dija për prirje të keqe po të mos kishte thënë Ligji ..." (Romakëve 7:7)

Me anë të Ligjit mund ta dimë se çka është e drejtë para Perëndisë. Nëse e marrim Perëndinë seriozisht impulsi ynë i parë është që të përiqemi ta mbajmë Ligjin. Anojmë nga harresa e të gjitha mëkateve që ende nuk na janë falur. Por a është e mundur ta mbajmë Ligjin sipas kriterit të përsosur të Perëndisë?

Bibla thotë:

"Dhe e dimë: Ligji është shpirtëror, kurse unë jam qenie trupor i shitur mëkatis si skllav. Dhe, vërtet, nuk di çfarë veproj, sepse nuk bëj çka dëshiroj, por, përkundrazi, bëj çka urrej. Tashti, nëse bëj çka nuk kisha dashur, jam në përkim me Ligjin dhe pranoj se është i mirë. Atëherë nuk jam unë ai që vepron ashtu, por mëkati që është në mua. Dhe e di se e mira nuk banon në mua, d.m.th. në natyrën time trupore. Sepse ta dua të mirën jam i zoti, por jo edhe të veproj të mirën, pasi nuk e bëj të mirën që dua, por të keqen që nuk e dëshiroj — atë e bëj." (Romakëve 7:14-19)

Ligji kundër ligjit

Duke vazhduar studimin e Biblës do ta kuptoni arsyen e kësaj gjendje të pikëlluar.

Lexo Romakëve 7:21-23 dhe plotëso fjalët që mungojnë:
"Gjej, pra, se ky ligj: kur dua të bëj të mirën, më vjen
përdoresh e keqja. Në qenien time të brendshme me kënaqje
të plotë përkoj me Ligjin e Perëndisë, porse hetoj në gjym-
tyrët e mia një ligj tjetër, i cili lufton kundër ligjit të
..... dhe me robëron me ligjin e
....., që banon në gjymtyrët e mia."

Këtë "ligj të mëkatit" në çdo njeri e nxit dhe e kontrollon djalli.
Kjo është ajo forcë në mua që më shtynë të mëkatoj, bile edhe
kundër "ligjit të arsyes sime" që dëshiron t'i bindet Perëndisë.
Kjo është ajo natyra mëkatore me të cilën lindet çdo njeri.

"Sepse mishi e gjaku me dëshirat e veta ia kundërshtojnë
Shpirtit e Shpirtit i kundërshton mishit e gjakut: këta të dy
janë në kundërshtim me njëri tjetrin që të mos bëni çka
dëshironi."
(Galatasve 5:17)

Rast i pashpresë?

Pra, s'ka gjë më dëshpëruese se sa kur përipiqemi ta mbajmë
Ligjin e Perëndisë sipas kriterit të tij të shenjtë. Jezusi na
tregon se Perëndia nuk na i shikon vetëm veprat, por Ai i gjykon
edhe mendimet tona!

"Keni dëgjuar se që thënë: 'Mos bëj kurvëri!' E unë po ju
them: Kushdo që me dëshirimin e vet e shikon një grua, në
zemrën e vet e ka bërë fëlligishtinë me të."

(Mateu 5:27-28)

Sado që të mundohemi ta mbajmë Ligjin e Perëndisë në të
ardhshmen ne e kemi shkelur atë që më parë. Dhe, për shkak të
natyrës sonë mëkatore, do ta shkelim përsëri! Kjo na e përja-
shton krejtësisht mundësinë që ta arrijmë lavdinë e Perëndisë me
anë të jetës sonë. Ne, sikur të gjithë të tjerët, jemi nën dënim.
Sikur Pali, njeriu më i moralshëm, edhe ne duhet të thërrasim:

"Oh sa njeri i mjerë që jam! Kush do të më çlirojë nga ky
trup që i përket vdekjes?"
(Romakëve 7:24)

Për fat të mirë, Perëndia na e jep përgjigjen në Bibël.

Testi nr. 8

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Trego dy arsye pse Perëndia na ka dhënë Ligjin?
 - a)
 - b)
2. Sa urdhra duhet t'i thyejmë për ta thyer Ligjin?
3. A është e mundur që ne vetë ta mbajmë Ligjin?
4. Çfarë është efekti i natyrës sonë mëkatare?
.....
5. Përfundo: Perëndia na i gjykon veprat, fjalët dhe

Jeta e Jezusit

Tash dëshirojmë t'ju njohim me një Person që dallohet plotësisht nga çdo i krishterë i vërtetë: Jezusi. Që ta kuptoni mënyrën e të menduarit si i krishterë, ju këshillojmë që së pari t'i lexoni njërin nga ungjijtë prej fillimit deri në fund. Ju rekomandojmë t'ia filloni me Ungjillin e Lukës.

Nëse përnjëmend dëshiron ta njohësh të vërtetën, atëherë para se t'ia fillosh leximit duhet të lutesh me gjithë zemër, p.sh. me këto fjalë:

"Perëndi më ndihmo ta lexoj këtë libër pa paragjykime, dhe me ndihmo ta gjej të vërtetën!
Më trego kush është Jezusi! Amen."

A e ke bërë këtë? Mirë. Do të kuptosh se Jezusi, ashtu siç do ta njohësh nga Bibla, është Personi më unik që ka jetuar ndonjëherë. T'i shkëpusim disa momente me rëndësi nga jeta e tij.

Fëmijëria e tij

Edhe myslimanët dinë për lindjen e tij nga virgjëresha Mari (Mejrem) (Mateu 1:18-25; Sureja 19:16-35). Mbreti Herod sundonte në Jeruzalem në atë kohë dhe, kishte dëgjuar për lindjen e "Mbretit të judenjve" (Mateu 2:1-12). Perëndia e lajmëroi Jozefin, Bashkëshortin e Marisë, të ikë në Egjipt bashkë me Marinë e Jezusin derisa të vdiste Herodi (Mateu 2:13-23).

Pas kthimit në Nazaret, qyteti i Jozefit e Marisë (Luka 2:38-40,51-52), për Jezusin lexojmë vetëm kur i mbushi 12 vjet. Familja shkoi në Jeruzalem për të kremten e Pashkëve. Jezusi i befasoi dijetarët me diturinë e tij (Luka 2:41-50).

Jezusi fillon veprimtarinë

Në moshën 30 vjeçare Jezusi takohet me Gjon Pagëzuesin i cili thoshte: "Pendohuni se mbretëria qiellore është afër." Kur e pa Jezusin duke shkuar kah ai, tha:

"Ja Qengji i Perëndisë! Ky ia shlyen mëkatin botës!"

(Gjoni 1:29)

Ai tregonte për faktin se Jezusi është fli, kurban i Perëndisë që Perëndia e sollti, sikur dashi me rastin e Abrahamit (Zanafilla 22:13) apo qengjat e flijuar për mëkatin (Dalja 12:1-13).

Mbasi u pagëzua Jezusi prej Gjonit, atëherë Shpirti Shenjt e çoi në shkretëtirë që ta tundojë djalli. Djalli e tundoi Jezusin në tri pikat më të njohura: nevoja dhe dëshira e trupit, krenaria, dëshira për pushtet e pasuri (Mateu 4:1-11; Zanafilla 3:6; 1 e Gjonit 2:16).

Lexo Mateu 4:4,7 dhe 10. Çka i ndihmoi Jezusit t'i përballojë tundimet?

Jezusi dhe veprimtaria

Gjatë tri vjetëve që shërbeu botërisht derisa u kryqëzua, Jezusi i kushua tri sferave të shërbimit:

1. Mësimi

Ai ua mësonte ithtarëve të vet parimet e besimit të gjallë praktik, që ndikon në ndryshimin e jetes. Religjinoi i asaj kohe ishte mjaft mekanik dhe i jashtëm. Jezusi tregoi se Perëndia nuk e shikon formën e jashtme por motivet e brendshme (Lexo Mateu 5:1-7,7:27).

Jezusi kaloi shumë kohë duke shkuar prej një vendi në tjetrin, duke i mësuar njerëzit në mënyrë individuale (Gjoni 3:1-21; 4:7-30 etj.) dhe në grupe (Luka 4:42; 5:3 etj.).

Lexo Mateu 7:28-29. Si reagoi turma ndaj mësimet të Jezusit?

Pse?

2. Mrekullia

Ai i shërbeu popullit sepse kishte dhembshuri për të. Bëri shumë mrekulli, shërime, bile edhe i ngjalli të vdekurit (Marku 5:35-42; Luka 7:11-17; Gjoni 11:38-44). Këto ishin shenja se ndër popuj kishte ardhur Mbretëria e Perëndisë (Mateu 12:28).

Jo një herë ushqe me mijëra njerëz në mënyrë të mrekullueshme (Marku 6:30-46; 8:1-10). Ai e pushoi stuhinë dhe i qetësoi valët e detit (Mateu 8:24-27) bile edhe ka ecur mbi ujë (Mateu 14:22-33).

3. Përgatitja

Jezusi i thirri njerëzit të bëhen dishepuj (nxënës) të tij. Prej tyre i zgjodhi dymbëdhjetë që t'i përgatis në mënyrë të posaçme në një grup të vogël (Marku 3:13-19; Mateu 10:1-4). Ata u bënë apostuj (të dërguarit) që do ta përhapnin lajmin e tij në tërë botën (Gjoni 20:19-21; Mateu 28:18-20; Marku 16:15-16; Veprat e apostujve 1:8).

Lexo Marku 3:14. Cilat janë dy mënyra që Jezusi përgatiti apostujt? a) b)

Miqtë dhe armiqtë e tij

Jezusin e donte populli shumë, por e urrenin udhëheqësit judenj. Ai shoqërohej me mëkatarët ndërsa largohej prej njerëzve religjioz (Mateu 9:9-13). Judenjtë religjioz i përbuznin tagrambledhësit sepse ata punonin për romakët dhe me romakët, pushtuesit. Por shumë prej tagrambledhësve dhe mëkatarëve i kuptonin nevojat e tyre shpirtërore dhe humbjet (Luka 18:9-14).

Në anën tjetër farisenjtë dhe udhëheqësit e tjerë fetarë i kryenin ritet dhe shërbesat e tyre fetare pikë për pikë, por në zemrat e tyre ishin krenarë për atë që arritnin. Zemrat e tyre ishin larg prej Perëndisë, sepse Perëndia e kundërshton krenarinë (e Jakobit 4:6). Ata i kryenin shërbesat me qëllim që t'i shohin të tjerët dhe pastaj të jenë të nderuar (Mateu 6:1-6; Marku 7:6-9).

Njerëzit që janë të drejtë (të mirë) në sytë e tyre nuk e kuptojnë se kanë nevojë për falje prej Perëndisë. Shmbëllyra e fariseut dhe e tagrambledhësit (Luka 18:9-14) është ilustrim i qartë i këtij fakti.

Lexo Luka 5:31-32 dhe plotëso fjalët që mungojnë:
Jezusi u përgjigj: "..... nuk kanë nevojë për mjek, por të Unë nuk erdha t'i thërras të kthehen të por"

Do të kuptoni se këto fjalë shkaktuan konflikt me udhëheqësit judenj, të cilët mendonin se me anë të religjionit mjafton t'i pëlqejnë Perëndisë.

Jeta e tij e pastër, pa mëkate

Tashmë siç e dini, Jezusi ka qenë i vetmi përjashtim nga ligji se të gjithë njerëzit janë mëkatarë. Ai jetoi një jetë plotësisht të pastër. Ai u tha armiqëve të tij:

"Kush prej jush ëshë i zoti të ma vërtetojë se kam mëkatar?"
(Gjoni 8:46)

Askush nuk mundi. Në letrën drejtuar hebrenjve lexojmë këtë për Jezusin:

"Sepse, nuk kemi Kryepriift që nuk mund të ketë dhimbje për dobësitë tona, mbasi ai vetë i ka sprovuar të gjitha sikurse i sprovuam ne, me përjashtim të mëkatit."
(Hebrenjve 4:15)

Ky është një fakt shumë i rëndësishëm, sepse asnjë mëkatar nuk mund ta lajë mëkatin e mëkatarëve të tjerë. Jezusi nuk ishte vetë mëkatar, për këtë arsye ai ishte në gjendje ta bënte atë për çka kishte ardhur, siç do të shohim.

Testi nr. 9

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Si e quajti Gjon Pagëzuesi Jezusin?
2. Përmendi tri elemente kryesore të veprimtarisë së Jezusit.
a) b) c)
3. Si dallohet Jezusi nga të gjithë udhëheqësit tjerë fetarë?
.....

Vdekja dhe ringjallja e Jezusit

Jezusi nuk ka ardhur vetëm të mësojë, të shërojë e të përgatitë nxënës. Qëllimi kryesor i ardhjes së tij ka qenë për ta hapur derën e faljes së mëkateve për të gjithë njerëzit duke vdekur vetë në kryq. Ndoshta kjo ju duket e vështirë për ta kuptuar. Kështu iu dukej edhe nxënësve të tij.

Lexo Luka 18:31-34.

Pse është dashur të vdesë Jezusi? (Rreshti 31)

Si do të vdiste? (32)

Ç'do të ndodhte pastaj? (33)

Së paku në tri raste Jezusi i paralajmëroi nxënësit e vet për atë që do të ndodhte, por ata nuk e kuptuan deri shumë kohë më vonë. Por e tërë kjo ishte në përputhje të plotë me profecitë për Jezusin. (Lexo Isaia 53, e shkruar rreth shtatë shekuj para lindjes së Jezusit.)

Prandaj, nuk është gjë e rastit që një e treta e ungjillit t'i kushtohet një javë të jetes së tij — javës në të cilën u vra Jezusi. Kjo është njëra ndër ngjarjet e historisë së vjetër e shënuar me kujdesin më të madh, ngjarje e cila pati ndikim në mbarë botën dhe në mentalitetin e saj më shumë se çdo gjë tjetër. Përveç kësaj, kjo ngjarje ka ndryshuar rrënjësisht jetën e miliona besimtarëve gjatë historisë e deri në ditët e sotme.

Komploti kundër Jezusit

Përkundër asaj se Jezusi është paralajmëruar hollësisht në Dhiatën e Vjetër, prapëseprapë nuk i përshtatej konceptit të shumë udhëheqësve fetarë që kishin për Mesinë. Sipas tyre ai ishte gënjeshtar dhe blasfemues. Ata i panë mrekullitë e tij, por thanë se i bënte me ndihmën e Shejtanit (Mateu 12:15-24).

Ata pritnin një Mesi politik i cili do t'i çlironte nga zgjedha romake. Këta udhëheqës ishin xheloz ndaj tij sepse turma të mëdha judenjesh i shkonin pas. Po ashtu në të panë një kërcënim për "teokracinë" (qeverisja nga Perëndia) sepse Izraelin e qeverisnin më të madhe priftërinjtë dhe udhëheqësit fetarë. Ata e kuptonin se e ardhmja e vendit ishte në rrezik. Pasi Jezusi e

ngjalli Lazrin së vdekuri, ata definitivisht u përбетuan ta vrasin.

Lexo Gjonit 11:45-53. Pse disa judenj besuan në Jezusin?

.....
Pse udhëheqësve iu dukej Jezusi kërcënim? (Rreshti 48)

.....
Pse duhej të vdiste Jezusi? (Rreshti 51-52)

Kremtja e Pashkëve

Kremtja e pashkëve është njëra prej festave kryesore në Izrael. Kjo u kujton judenjve çlirimin nga Egjipti nën Moisiun. Perëndia kishte dërguar ndëshkime të ndryshme mbi Egjiptin që ta detyrojë faraonin t'i lëshojë izraelitët në liri (Dalja 7:11). Ndëshkimi i fundit ishte vdekja e secilit bir të parëlindur dhe secilës kafshë të parëlindur. Vetëm ato shtëpi të cilat i kishin lyer shtyllat e dyerve me gjak qengji do të "kaloheshin" pa u prekur (Dalja 12:1-6).

Në këtë mënyrë kjo kremte u quajt: Pashkët (nata e kalimit). Kjo duhej të festohej për çdo vit (Dalja 12:25-27; Levitiku 23:5-8).

Kjo kremte ka kuptim edhe më të thellë. Nuk ka qenë diçka e rastit që Jezusi u vra gjatë kremtimit të Pashkëve, "**sepse Krishti, Qengji ynë i Pashkëve, tanimë është flijuar**" (1 Korintasve 5:7). Sikurse gjaku i qengjit i lyer në shtyllat e dyerve të izraelitëve që i shpëtoi ata nga ndëshkimi i Perëndisë, po ashtu edhe gjaku i Jezusit i shpëton të gjithë ata që besojnë në të. Ashtu siç ndodhi atëherë, duke besuar në fjalën e Perëndisë pa u përpekë për t'i gjetur arsyet si dhe pse gjaku në shtyllat e dyerve i shpëtoi nga ndëshkimi, në të njëjtën mënyrë vepron besimi sot!

Darka e fundit

Pak para se ta zënë Jezusin, e kremtoi festën e Pashkëve bashkë me nxënësit e vet. Njëri prej tyre, Judë Iskarioti, ishte marrë vesh me armiqtë për ta tradhtuar Mësuesin e vet pa e ditur të tjerët, por Jezusi e dinte për këtë dhe ia përmendi (Mateu 26:25).

Në atë kohë festat fetare të judenjve ishin bërë rutinë. Gjatë kremtimeve njerëzit përsëritnin të njëjtat fjalë vite me radhë. Por këtë kremte Jezusi nuk bëri si zakonisht.

Lexo Luka 22:15-20. Plotëso fjalët që mungojnë:

"Ky është korpi im që flijohet për"

"Kjo gotë është Besëlidhja e Re në gjakun tim që derdhet për"

Kjo Besëlidhje e Re apo Dhiatë e Re do të thotë se më nuk duhet të dëshpërohem për mëkatet tona ose t'i frikohemi gjykimit pas vdekjes. Kur ne i biem në dorë Jezusit dhe me falënderim e pranojmë faljen që na ofron, e kuptojmë se trupi i tij u thye për ne dhe gjaku i tij u derdh për ne. Të krishterët e përkujtojnë këtë gjatë shërbimeve të rregullta ku ky veprim simbolik përsëritet dhe besimtarët pendohen për mëkatet e tyre, por gëzohen në faljen e plotë të mëkateve që ofron Besëlidhja e Re (Hebrenjve 9:16-28; 8:6-13). Besëlidhja e Re e zëvendëson të vjetrën në të cilën flijimet kanë qenë vetëm tregues për flinë madhështore dhe përfundimtare të Perëndisë — Jezusin.

Gjykimi dhe vrasja e Jezusit

Po atë natë Jezusi u arrestua në kopshtin që quhej Gjetseman. Gjatë natës, në kundërshtim me ligjin judenj, e çuan para kryepriut dhe Këshillit të lartë judenj (Sinedrit).

Lexo Mateu 26:59-66.

Si mund ta dimë se Sinedri nuk ishte i interesuar për gjykim të drejtë?

Cilën akuzë e pranoi Jezusi? (Rreshti 63)

Çka tjetër e quajti Jezusi veten? (64)

Si reagoi kryepriuti pastaj? (65)

Çfarë vendimi morën? (66)

Judenjtë thanë se Jezusi shau Perëndinë kur ai e quajti veten "Biri i njeriut", sepse ata nuk e pranonin Jezusin për atë çka ishte në të vërtetë. Ata e dini se ç'do të thoshte kjo shprehje nga Danieli 7:13-14:

"Pastaj pashë në vegimin tim një qenie, e cila dukej si një njeri. Ai u afrua me re dhe e sollen para fronit të të Përrjetshmit. Atëherë iu dha pushtet, nder dhe sundim, dhe njerëzit e të gjitha kombeve dhe gjuhëve, dhe që të gjithë popujt iu nënshtroan. Pushteti i tij është i përjetshëm dhe i pafund — asnjëri s'do t'ia heqë pushtetin."

Pushteti judenj nuk kishte të drejtë të shpallte vendim me vdekje. Kjo mund të bëhej vetëm nga romakët, që e sundonin vendin. Për këtë arsye e çuan të Ponc Pilati, qeveritari romak.

Lexo Gjoni 18:28-19:25.

Pse e çuan Jezusin para Pilatit? (Rreshti 31)

Çfarë mendimi kishte Pilati? (38; 4,6)

Pse, pra, u kryqëzua Jezusi? (12,16)

Pra, Jezusi u dënua me vdekje përkundër asaj se u shpall i pafajshëm tri herë në gjyq!

Lexo për kryqëzimin e Jezusit, Gjoni 19:17-37.

Si e dimë se vetë Jezusi u kryqëzua?

Si e dimë se me të vërtetë kishte vdekur?

Jezusi jeton përsëri!

Shumë njerëz kryqëzoheshin në atë kohë. Po që se Jezusi vetëm ka vdekur dhe me kaq ka përfunduar, atëherë ai ka qenë gënjeshtar, përkundër shumë profecive që janë përmbushur në hollësi. Por Jezusi është ngjallur përsëri nga të vdekurit në ditën e tretë, përkundër të gjitha masave paraprake që i kishin ndërmarrë armiqtë e tij.

Lexo Mateu 27:57-65.

Si e vulosi Jozefi varrin?

Si e vulosen kryepriiftërinjtë varrin?

Në qoftë se e pranoni këtë dëshmi, sikur edhe dëshmitë tjera të shënuara në tregimet e ungjillit, është krejt e qartë se ka qenë e pamundur që Jezusi të ketë mbetur i gjallë. Ka qenë e pamundur që nxënësit e tij t'ia vjedhin trupin. Në qoftë se kryepriiftërinjtë e farisenjtë e kishin vjedhur, ata do ta kishin qitur në shesh triumfalisht menjëherë sa filluan nxënësit të thonë se Jezusi jeton. Por faktet tregojnë se vetëm një sqarim është i mundshëm: Jezusi është ngjallur nga të vdekurit dhe jeton sot!

Lexo Mateu 28:1-15

Kush e rrokullisi gurin?

Çka u paguan ushtarët për të thënë?

Ndoshta e dini se nëse ushtari romak gjendej duke fjetur derisa

bënte rojë dënohej me vdekje. Tregimi që u përhap ndër judenj na del marrëzi.

Eshtë interesant për ta vërejtur se vetë apostujt kanë qenë plotësisht të befashuar nga lajmi i ringjalljes (Luka 24:1-11), edhe përkundër faktit se Jezusi e kishte paralajmëruar ringjalljen e vet disa herë. Po atë natë Jezusi iu paraqit atyre dhe i bindi se me të vërtetë ishte i gjallë (Luka 24:36-44). Bile edhe proverbiali "Tomë dyshuesi", njëri prej apostujve, u bind më në fund (Gjoni 20:28-29).

Lexo Gjoni 20:24-29.

Ç'tha Toma kur e kuptoi se kush ishte Jezusi? (Rreshti 28)

Në kapitullin e 14 do t'ia bëjmë një vështrim të mirë kësaj deklarate kur përpiqemi ta gjejmë kush është Jezusi.

Jezusi kthehet në qiell

Pasi Jezusi i udhëzoi nxënësit e vet për dyzet ditë mbas ringjalljes, ai u kthye në lavdinë e tij qiellore. Do të kthehet përsëri në fund të kohës.

Lexo veprat e apostujve 1:1-11.

Kush do të vinte tek ata? (Rreshti 4,5,8)

A do të vinte Shpirti i Shenjtë gjatë jetës së tyre apo disa shekuj më vonë?

Si do të kthehet Jezusi?

Testi nr. 10

Trego se a janë fjalitë e mëposhtme të sakta apo jo të sakta, dhe krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Jezusi e ka ditur se si do të vdiste.
2. Jezusi e ka merituar vdekjen.
3. Jezusi i dha një kuptim të ri kremtës së Pashkëve.
4. Dikush tjetër është kryqëzuar në vend të Jezusit.
5. Nxënësit e kanë vjedhur trupin e Jezusit.

Mbretëria e Perëndisë

Njëri prej mësimëve themelore të Jezusit ka qenë rreth Mbretërisë qiellore, që gjithashtu quhet edhe Mbretëria e Perëndisë. Që nga fillimi i veprimtarisë, Jezusi filloi të predikojë:

"Kthehuni, se Mbretëria e Perëndisë është afër!"

(Mateu 4:17)

Çka dhe ku është Mbretëria qiellore?

Jezusi shpeshherë ka përdorur shëmbëlltyra (ngjarje të jetës së përditshme) si shembuj për t'na sqaruar të vërtetën e përjetshme. Jezusi dëshironte që ta kuptonin edhe njerëzit më të zakonshëm. Në ungjillin e Mateut 13:1-52 lexojmë njërin prej predikimeve të tij për Mbretërinë e qiellit që përbëhet prej gjashtë shëmbëlltyrash. Lexoi këto në Bibël.

A i ke lexuar? Nëse jo, lexoi së pari.

Do të kesh vërejtur këto fakte për Mbretërinë e Perëndisë:

- Mbretëria e Perëndisë nuk është "laknor në qiell për kur të vdesësh" (vetëm një vend për të ardhmen e përjetshme). Mbretëria e qiellit fillon këtu në tokë, kudo që mbretëron Mbreti.
- Vazhdimisht është e sulmuar nga armiku, djalli (rreshti 19,25,39).
- Rritet si fara e vogël (rreshti 31-33).
- Në "grurë" ka "egjër". Ne nuk kemi mjaft aftësi për t'i dalluar besimtarët e vërtetë nga shtiracakët, por ata do të ndahen në Ditën e Gjyqit (rreshti 40-43,49-50).
- Mbretëria e qiellit është e ngajshme me "thesarin e fshehur", i cili nuk na pik në prehër por duhet ta kërkojmë, e ndoshta të gërmojmë për të (rreshti 44).
- Ai që e gjen Mbretërinë e qiellit është i gatshëm të japë gjithçka ka për ta fituar atë (rreshti 44,46). (Shih po ashtu Mateu 6:33; Marku 9:47.)
- Njeriu duhet ta dëgjojë, ta kuptojë dhe ta pranojë mesazhin e Mbretërisë (rreshti 23).

Është e qartë se Mbretëria e qiellit, gjithashtu e quajtur Mbretëria e Perëndisë, është ndryshe nga mbretëritë tokësore.

Jezusi thotë:

"Mbretëria e Perëndisë nuk vjen në mënyrë të dukshme ... sepse mbretëria e Perëndisë është mes jush."

(Luka 17:20-21)

Ardhja e Perëndisë nuk vjen në mënyrë të dukshme, ajo ndodh brenda në "zemër", në pjesën më të brendshme të njeriut. Ritualet dhe larja e trupit kurrë nuk e bëjnë zemrën të pastër. Lexo Mateu 15:10-20. Njerëzit dëshirojnë të bëjnë vepra të mira me qëllim që t'i shohin të tjerët. Jezusi tregon se veprat e tilla nuk kanë farë shpërblimi (Mateu 6:1-6,16-21).

Edhe pse Mbretëria e qiellit vepron aty-këtu, ajo është Mbretëria e përjetshme, dhe do të vijë plotësisht atëherë kur të kthehet Jezusi (Danieli 7:13-14). Në këtë mënyrë profecitë e Isaisë 9:6-7 dhe Jeremisë 23:5-6 do të përmbushen përfundimisht në Jezusin. Mbretëria e përjetshme i është premtuar Noes, Abrahamit, Moisiut dhe Davidit (p.sh. Psalmi 89:3-4,27-29,35-37). Ardhja përfundimtare e Mbretërisë do të kundërshtohet nga antikrishti, por kundërshtimi do të jetë i kotë (Danieli 7:25-28; Zbulesa 20:10).

Në Ditën e Gjyqit Jezusi do të rri me ata që e kanë pranuar ndjesën e tij, dhe të cilët e ndryshojnë mënyrën e jetës për hir të tij,

"Ejani të bekuarit e Atit tim! Merrne në pronë Mbretërinë që u bë gati për ju që prej fillimit të botës!" (Mateu 25:34)

E tërë kjo na bën të qartë se Mbreti i përjetshëm i Mbretërisë së përjetshme që i është premtuar Davidit nuk është askush tjetër përveç Jezus Mesisë.

Mbreti i Mbretërisë

Jezusi asnjëherë nuk e ka reklamuar fuqinë e Mbretërisë së tij. Ai na e paraqet kretësisht ndryshe konceptin e udhëheqjes shpirtërore.

Lexo Mateu 20:25-28. Plotëso fjalët që mungojnë:

"Biri i njeriut s'erdhi për të qenë, por për të e për të flijuar jetën e vet si shpërblim për të gjithë!"

Në Gjonin 3:1-15 lexojmë se si Jezusi e demonstroi këtë parim në mënyrë të paharrueshme, duke jua larë këmbët nxënësve të vet. Ai, të cilit i takon e tërë lavdia dhe nderi, vendosi të

shërbejë për hir të dashurisë që kishte ndaj njerëzimit, aso dashurie për të cilën ne dimë shumë pak (1 Korintasve 13:4-7).

Mbreti na paraqitet vetë

Jezusi e vërtetoi autoritetin dhe besueshmërinë e tij me anë të shumë mrekullive që i bëri dhe me profecitë që i përmbushi. Ta njohim atë edhe më mirë.

Shkruaj pranë secilit rresht se çka e quan Jezusi veten:

- Gjoni 6:35-40
Gjoni 8:12
Gjoni 10:7-18
Gjoni 10:27-30
Gjoni 11:25-26
Gjoni 14:6
Gjoni 14:9

Këto pohime na lejnë vetëm njërin prej tri mundësive:

1. Jezusi ka qenë gënjeshtar, sepse gënjen kur thotë se është e vetmja rrugë për te Perëndia, ose
2. Ka qenë i çmendur, sepse gabon kur beson se ai është rruga e vetme, ose
3. Ka thënë të vërtetën, sepse ai është rruga e vetme.

Duhet të jetë e qartë se vetëm e fundit është e saktë, por, gjithashtu edhe se kjo është me rëndësi të përjetshme për secilin njeri, po ashtu edhe për ty!

Kësisoj, Jezusi sipas zbulesës së Perëndisë, nuk është edhe një profet tjetër nga radha e profetëve (ndonëse ka qenë profet gjithashtu). Por ai shihet se është Mbret mbi mbretër dhe Zot mbi zotat (Zbulesa 9:11-16). Një ditë do të përkulet çdo gju para tij (Filipianëve 2:5-11).

Testi nr. 11

Shkruaj se a janë të sakta apo jo të sakta fjalitë e mëposhtme. Krahoso fjalitë tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Mbretëria e Perëndisë vjen vetëm pas vdekjes.
2. Mbretëria e Perëndisë është ndër besimtarët.
3. Mbretëria e Perëndisë vjen me dhunë e me armë.
4. Jezu Krishti është e vetmja rrugë për në Mbretërinë e Perëndisë.
5. Është lehtë ta dimë se kush bën pjesë në Mbretërinë e Perëndisë.

Si të bëhem qytetar i Mbretërisë së Perëndisë

Është e qartë se gjëja më e rëndësishme është të jesh i sigurt se a je qytetar i Mbretërisë së Perëndisë. Të gjitha lutjet, agjjerimet dhe ritualet fetare janë të kota pa të.

Jezusi na tërheq vërejtjen te Mateu 7:22 se shumë njerëz fetarë do ta shohin në Ditën e Gjyqit se kurrë nuk kanë qenë pjesëtarë të Mbretërisë:

"Shumë do të thonë atë ditë:

'O Zot, o Zot, a nuk profetizua në Emrin tënd, a nuk i nxorëm shpirtat e këqij në Emrin tënd, a nuk bëmë shumë mrekulli në Emrin tënd?'

Atëherë unë do t'ju them:

'Kurrë nuk ju kam njohur! Shporruni prej meje, o keqbërës!'"

Prandaj, duhet të sigurohemi mirë a jemi me të vërtetë qytetarë të Mbretërisë së Perëndisë.

Qytetarë me anë të lindjes

Jezusi na tregon rrugën për të hyrë në Mbretërinë e Perëndisë kur flet me teologun judeas Nikodemin.

Lexo Gjoni 3:1-21.

Çka na nevojitet për të hyrë në Mbretërinë e Perëndisë? (Rreshti 3)

A është lindja e dytë lindje fizike? (4)

Për çfarë uji është fjala në rreshtin 5 sipas rreshtit 6?

Si lind njeriu përsëri? (Rreshti 8)

Prej nga ka ardhur Jezusi? (13)

Si e dëshmon Perëndia dashurinë e tij? (16)

Pse Perëndia e dërgoi Jezusin në botë? (17)

Kënd nuk e dënon Perëndia? (18)

Kush është drita që erdhi në botë? (Rreshti 19; Gjoni 8:12)

Jezusi thotë se për t'u bërë "fëmijë i Perëndisë" apo qytetar i Mbretërisë së Perëndisë, duhet të lindemi përsëri. Ne jemi të lindur një herë biologjikisht, por që të bëhemi pjesëtarë të Mbretërisë së Perëndisë duhet të lindemi përsëri, shpirtërisht. Dallimi në mes të jetës shpirtërore dhe vdekjes shpirtërore qëndron në lindjen shpirtërore që është rezultat i besimit:

"Vërtet, Perëndia aq fort e deshi botën sa që e dha Birin e tij të vetëm kështu që secili që beson në të, të mos humbë, por ta ketë jetën e përjetshme." (Gjoni 3:16)

Ose si lexojmë për Jezusin te Gjoni 1:10-13,

"Ishte në botë e bota u krijua prej tij, e bota nuk e njohi. Erdhi ndër të vetët, e të vetët nuk e pranuan. Atyre që e pranuan u dha zotësinë të bëhen bijtë e Perëndisë, atyre që besojnë në Emrin e tij. Këta nuk i bëri bij të Perëndisë, as gjaku, as prirja e mishit, as prirja e njeriut, por — Perëndia."

Ose si lexojmë në letrën e Galatesve 3:26,

"Prandaj, të gjithë jeni bijtë e Perëndisë përmes besimit në Jezu Krishtin."

Çelësi i ndjesës

A e keni vërejtur se si një fjalë po përsëritet disa herë. Kjo është fjala "besoj". Më anë të besimit lindësh përsëri.

Besimi që e bën këtë mrekulli është më tepër se vetëm besim në ekzistencën e Perëndisë së gjallë. Besimi që shpëton është mbështetja në Perëndinë për të fituar ndjesën nëpërmjet Jezu Krishtit.

Siç e pamë në Gjonin 3, Perëndia e dërgoi Birin e vet në botë ashtu që bota të shpëtohet nëpërmjet tij. Tjetër rrugë s'ka.

Lexo Gjoni 3:36 dhe plotëso fjalët që mungojnë:

"Kush beson në ka jetën e përjetshme, përkundrazi, ai që nuk beson në nuk do ta shohë jetën: hidhërimi i Perëndisë peshon mbi të."

Pra, është e qartë se mënyra e Perëndisë për të falur është krejt ndryshe nga mënyra e njeriut. Ne do të kishim pritur se do ta fitojmë faljen duke e mbajtur ligjin e Perëndisë, por tashmë e kemi parë në mësimin e tetë se është e pamundur të mbahet

Ligji i Perëndisë sipas kriterit të tij. Perëndia e hapi një rrugë të re për t'na falur:

"Le ta dini, pra, o vëllezër, se nëpër Jezusin ju kumtohet falja e mëkateve dhe në gjithçka nuk qe e mundur të shfajësoheni me anën e Ligjit të Moisiut, me anën e Jezusit secili që beson shfajësohet." (Veprat e apostujve 13:38-39)

Fjala "shfajësim" në Bibël do të thotë "të shpallësh i pafajshëm" ose "të llogaritësh i pafajshëm." Kjo është më shumë se vetëm falje. Krimineli mbetet fajtor edhe mbasi të falet. Por kur Perëndia na fal, atëherë është sikur kurrë të mos kishim mëkatur:

"Sepse do të kem mëshirë për fajet e tyre dhe s'do t'i kujtoj mëkatet e tyre." (Hebrenjve 8:12; Jeremia 31:34)

Perëndia është i shenjtë dhe i drejtë. Ai e urren mëkatin. Mëkati duhet të dënohet me vdekje. Por Perëndia është po ashtu i dashur dhe i mëshirshëm. Ai dëshiron t'i falë mëkatarët e humbur. Kjo është e mundur vetëm nëse një i pamëkatë është i gatshëm ta pranojë dënimin në vend të fajtorit. Meqë të gjithë njerëzit janë mëkatarë (Romakëve 3:23), Perëndia u desht që vetë ta sjellë Njeriun e pdamëkatë.

"Atë që kurrë nuk bëri mëkat (Jezusin), Perëndia për ne e bëri mëkat, në mënyrë që në Të ne të bëhemi drejtësi e Perëndisë." (2 Korintasve 5:21)

Ka vetëm një rrugë për ta fituar këtë falje të plotë, dhe kjo është me anë të besimit në Jezu Krishtin. Lexo Romakëve 3:20-31 dhe përsërite derisa ta kuptosh mirë.

Lexo Galatasve 2:15-16.

Si nuk shfajësohet njeriu?

Si shfajësohet ai?

Përdore çelësin

Kur të jesh i sëmurë rëndë as ilaçi më i mirë s'do të ndihmojë nëse nuk e përdor. Ilaçin fillon ta përdorësh vetëm kur e kupton se je i sëmurë.

Nëse e ke çelësin e një dera të mbyllur, dera do të mbetet e mbyllur po qe se nuk e përdor çelësin. Derën do ta hapish atëherë kur dëshiron të hysh brenda.

Ashtu është edhe me Jezusin, e vetmja derë apo portë për shpëtimin (Gjoni 10:9-10). Keni studiuar mirë për ta kuptuar besimin e krishterë. Ndoshta e keni kuptuar të vërtetën se edhe ju keni nevojë të jeni të falur. Dëgjojeni predikimin e parë të Jezusit të shënuar në Ungjillin e Markut 1:15:

"Koha u plotësua e Mbretëria e Perëndisë është afër! Kthehuni e besoni lajmit të mirë!"

Të kthehesh do të thotë t'i lësh mëkatet e të kthehesh kah Perëndia. Jezusi na rrëfen një ngjarje për t'na sqaruar se si Perëndia e pranon mëkatarin.

Lexo Luka 15:11-24.

Pse djali i vogël e kërkoi hisenë e vet? (Rreshti 12)

Si e shpenzoi atë? (13)

Si përfundoi rebelimi i tij? (15-16)

Ç'kuptoi më në fund? (17)

Ç'vendosi të bëjë? (18-19)

Ç'bëri? (20)

Si reagoi babai i tij? (21)

Çka i dha babai atij? (22-23)

Përse? (24)

Petku më i mirë ishte mbulesa simbolike e mëkatëve. Unaza simbolizon rikthimin e tij në shtëpi. Të mbathurat simbolizojnë lirinë e tij të re, sepse vetëm njerëzit e lirë i mbathnin ato. Festimi simbolizon gëzimin e faljes se, kush kthehet të Perëndia, ai pranohet.

Testi nr. 12

Plotëso fjalët që mungojnë në secilën fjali, duke përdorur njëren prej këtyre fjalëve: pafajshëm / besimit / pranon / përsëri / shpirtërore. Përgjigjet e sakta i gjeni në fund të librit.

1. Për ta parë Mbretërinë e Perëndisë duhet të lindësh
2. Kjo lindje është lindje
3. Njeriu bëhet fëmijë i Perëndisë kur e Jezu Krishtin.
4. Të shfajësohesh do të thotë të shpallësh i
5. Mëkatet të falen në qoftë se në Jezu Krishtin.

Mënyra e jetës së qytetarëve

Ndoshta çuditëni se si Bibla na mëson për faljen e mëkateve, vetëm me anë të mëshirës, e kjo të ketë ndikim në jetën e të krishterëve. A do të ndikojë "falja e lirë" përmes besimit në Jezu Krishtin, apo shërbesat e ashpra fetare që të mos çojmë jetë mëkatore?

Falja nuk është e lirë

Lexoje 1 e Pjetrit 1:14-19.

Nga çka nuk janë të shpërblyer të krishterët? (Rreshti 18)

.....
Çfarë është çmimi i vërtetë? (19)

Prej çkafit janë të shpërblyer të krishterët? (14,18)

.....
Ç'pret Perëndia prej çdo besimtari? (15-17)

A i lexove këta rreshta dhe a u përgjigje pyetjeve? Për shkak se Jezusi është dashur të paguaj një çmim aq të lartë, Perëndia ka të drejtë të presë një jetë të pastër si shenjë mirënjohjeje. Në letrën e Romakëve 6:1-14 lexojmë se disa njerëz mendonin se mëshira e hap rrugën për të vazhduar në mëkate. Lexoje përgjigjen e Palit ndaj tyre!

Të shikojmë rreth vetes

Mund të përgjigjesh, pse shoh kaq shumë të "krishterë" që jetojnë jetë të pandershme, dehen, gënjejnë, lakmojnë, urrejnë dhe krenohen? Por a janë ata me të vërtetë të krishterë?

Jezusi na tregon në Mateun 7:21-23 se shumë "të krishterë" në Ditën e Gjyqit do ta kuptojnë se janë të humbur për jetë, edhe pse kanë predikuar e kanë bërë mrekulli në emër të Jezusit: "Atëherë unë do t'ju them: 'Kurrë nuk ju kam njohur! Shporruni prej meje, o keqbërës!'"

Lexo Galatasve 5:19-21. Përfundo fjalinë: "Lidhur me këto po ju vë në dijeni qysh tani, sikurse jua thashë më parë: Kush i bën këto nuk do ta"

Kështu, pra, mos mendo se njerëzit e tillë janë të krishterë, ndonëse ata mendojnë për vete se janë.

Jeta e krishterë

Si duhet pra të sillen të krishterët? Dikush me të drejtë thotë: "Të krishterët nuk janë të përsosur, por janë të falur." Të krishterët nuk jetojnë më për vete, por për Perëndinë (2 Korintasve 5:14-15). Ata nuk janë shpëtuar me anë të veprave të mira, por bëjnë vepra të mira sepse janë shpëtuar (Efesianëve 2:8-10)!

I krishteri i bindet Perëndisë nga dashuria (Gjoni 14:21,23). Dashuria rritet përmes kontaktit. Nuk mund ta duash një njeri që nuk e njeh. Kur ta njohësh Jezusin do ta duash vetëm për atë se kush është dhe çka është — ose do ta urresh për të njëjtën arsye, nëse nuk pranon t'i bindesh atij.

Ta duash Perëndinë do të thotë ta duash Jezusin; ta duash Jezusin do të thotë ta duash Perëndinë (1 e Gjonit 2:22-23) dhe t'i duash njerëzit, posaçërisht vëllezërit besimtarë. Siç thotë Jezusi:

**"Po ju jap një urdhër të ri: Duani njëri-tjetrin!
Sikurse unë ju desha juve, duani edhe ju njëri-tjetrin!
Nëse e doni njëri-tjetrin, të gjithë do t'ju njohin se jeni
nxënësit e mi."**
(Gjoni 13:34-35)

Dashuria e të krishterit ndaj Perëndisë dhe njeriut, bile edhe ndaj armikut, duhet të jetë shembull për të tjerët. Lexoje shëmbëlltyrën e Samaritanit të mirë te Luka 10:25-37.

Kur Krishti bëhet Zot i jetës sate, çdo aspekt i jetës hyn nën kontrollin e tij: familja, puna, muzika e çdo gjë tjetër. Lexo për shembull Kolosianëve 3:1-4:6 dhe formo një listë udhëzimesh. Nëse këqyr se çka del, do të shohësh një përmbledhje të jetës së lumtur.

Jezusi e përmbledh jetën e krishterë me një fjalë: Dashuri (Mateu 22:35-40). Ç'e shtyu udhëheqësin e krishter Augustinin të formulojë këtë rregull: "Duaje Perëndinë — dhe bëje atë që dëshiron!" Sepse nëse e do Perëndinë, do të përpiqesh të bësh vetëm atë që i pëlqen atij.

Përderisa jemi njerëz, përsosje të plotë nuk do të arrijmë në këtë jetë, ndonëse të krishterët luftojnë për këtë. Prandaj, Perëndia ka hapur një rrugë për faljen e përditshme për t'na i ndrequr gabimet 1 e Gjonit 1:5-10; Fjalët e urta 28:13).

Rastet festive të qytetarëve

Për çdo vit kremtohen festa të posaçme, fatkeqësisht nga shumica e atyre që quhen të krishterë në mënyrë jopërkatese, duke filluar me Krishtlindjen. Për **Krishtlindje** përkujtohet lindja e Jezu Krishtit.

Ditët më të mëdha festive janë, padyshim, "E Premtja e madhe" dhe Pashkët. Të **Premtën e madhe** përkujtohet dita në të cilën u kryqëzua Jezusi, kurse të **Dielen e Pashkëve** dita në të cilën u ngjall nga të vdekurit.

Dita e **Rrëshajëve** është shtatë javë pas Pashkëve dhe përkujton ditën kur Shpirti Shenjt zbriti mbi apostujt (Veprat e apostujve 2:1-13). Dhjetë ditë para kësaj është **Dita e ngritjes në qiell**, ku përkujtohet ngritja e Jezusit në qiell (Veprat e apostujve 1:9-11).

Pavarësisht nga ndonjë datë e posaçme "**Darka e Zotit**" ose "Kungimi i shenjtë" ose "thyerja e bukës" kremtohet në mënyrë periodike të dielave. Këtë festë e krijoi vetë Jezusi që besimtarët ta përkujtojnë vdekjen e tij, që vdiq për ta (Luka 22:14-20; 1 Korintasve 11:23-31).

Çdo i krishterë pagëzohet në ujë apo me ujë një herë në jetën e vet sipas urdhrorit të Jezusit në Mateun 28:18-20. Fjala **Pagëzim** vjen nga fjala greke që do të thotë "zhys në ujë". Pagëzimi simbolizon faktin se mëkatet e besimtarit janë larë me gjakun e Jezu Krishtit (1 e Gjonit 1:7). Po ashtu simbolizon vdekjen e mëkatit për të jetuar për Perëndinë (Romakëve 6:3-14).

Testi nr. 13

Shëno për secilën fjali se a është e saktë apo jo. Përgjigjet e sakta i gjen në fund të librit.

1. Të krishterët mund të vazhdojnë jetën në mëkate.
2. Të krishterët duhet ta donë njëri-tjetrin.
3. Jezusi ta ndryshon vetëm jetën fetare.
4. E Premtja e madhe është dita kur Jezusi u ngjall nga të vdekurit.
5. Çdo i krishterë duhet të pagëzohet.

Jezusi është më tepër se profet

Nëse me të vërtetë dëshiron ta kuptosh besimin biblik, duhet të mendosh për dëshmitë në mënyrë të ndershme pa paragjykime. Tashmë i ke mësuar disa të vërteta për Jezusin të cilat mund të kenë qenë të reja për ty. Ndoshta mendon ta mohosh këtë dritë të re, sikur ai njeriu që pat thënë: "Unë kam vendosur. Mos më mgatërro mua me fakte!" Por besimi i krishterë mbështetet në fakte. T'i shohim ato.

Mendo për emrin e tij

Para se të lindej Jezusi, engjëlli (lajmëtari qiellor) iu paraqit Jozefit, që ishte i fejuari i Marisë, nënës së Jezusit.

Lexo Mateu 1:18-25.

Kush ia ngjiti emrin foshnjes? (Rreshti 21)

Pse?

Çfarë emri tjetër profetik i është dhënë? (23)

Ç'do të thotë?

Emri Jezus vjen nga trajta hebraike "Jeshua" që do të thotë "Perëndia është shpëtimi ynë". Në atë kohë ka qenë emër mjaft i shpeshtë, por në këtë rast është emër i jashtëzakonshëm, "sepse ai do ta shpëtojë popullin e vet prej mëkateve" (Mateu 1:21).

Emri "Krisht" është përkthim grek i fjalës hebraishte "Mesia", që në përkthim të drejtpërdrejtë do të thotë i "shuguruar". Në ditët e hershme të historisë së mbretërve semitikë (1 mbi Samueilin 16:12-13), profetet (1 mbi Mbretër 19:16) dhe priftërinjtë (Dalja 29:7) shuguroheshin në zyrat e tyre. Kjo është diçka e ngjashme me kurorëzimin sot. Vaj me aromë të këndshme i derdhnin mbi kokë atij që shugurohej. Në njërën anë shugurimi tregonte të kushtuarit për shërbim të Perëndisë, kurse në anën tjetër, zgjedhjen, thirrjen dhe përgatitjen për atë shërbim nga vetë Perëndia. Dalëngadalë emri Mesi filloi të tregojë pasardhësin e veçuar të Davidit për të cilin flasin profecitë (Danieli 9:25, Gjoni 4:25).

Mendo për lindjen e tij

Lexo Luka 1:26-38.

Si e përshkruan engjëlli foshnjen? (Rreshti 32,35)

.....
A përshkruajnë fjalët e rreshtit 35 një akt fizik?

Si mund ta dimë se lindja e Jezusit nuk është rezultat i aktit fizik? (Rreshti 34,37)

Disa myslimanë e keqkuptojnë besimin e krishterë në këtë pikë. Asnjë i krishterë i vërtetë nuk do ta përfillë këtë ide blasfemuese se Jezusi u lind nga marrëdhëniet seksuale mes Perëndisë dhe Marisë. Një mendim i tillë është i neveritshëm për të krishterët e po ashtu edhe për myslimanin.

Një ilustrim i vogël do t'ju ndihmojë për ta zgjidhur problemin që e shohin disa myslimanë kur e dëgjojnë shprehjen "Biri i Perëndisë". Në gjuhën maleze dryn quhet "kuçi", ndërsa çelësi "ana-kuçi", që në përkthim të drejtpërdrejtë do të thotë "biri i drynit". A mos mendojnë malajasit se një "kuçi" ka pasur marrëdhënie me një tjetër "kuçi" e më vonë lindi "ana-kuçi"? Natyrisht jo! Kjo vetëm tregon se çelësi i përket drynit — dhe se drynin nuk mund ta hapësh pa çelës! Këta të dy e plotësojnë njëri-tjetrin dhe nuk bëjnë pa njëri-tjetrin. Dryni pa çelës nuk është komplet, bile as që hyn në punë pa të. Po ashtu në arabi udhëtari quhet "biri i rrugës". Asnjë njeri normal s'do ta keqkuptojë as këtë shprehje.

Mendo për hyjninë e tij

Këtë çështje do ta shqyrtojmë seriozisht: A është e mundur se Jezusi me të vërtetë ka qenë më tepër se profet? A mund të jetë se ai është "Perëndia me ne"?

T'i sqarojmë dy reagime të mundshme me rastin e një koncepti të ri. Kur del në shitje një lloj i ri çelësi konservash, që duket dhe punon ndryshe nga ata që jemi mësuar më parë, mund të reagojmë në njërin prej këtyre dy mënyrave. Mund ta arsyetojmë:

"Si mund të jetë ky çelës konservash, kur nuk duket as nuk punon sikur ai që jemi mësuar me të?"

Ose:

"A mund ta hapë konservën? Nëse po, atëherë e pranoj se është çelës konservash."

Në goftë se Jezusi ka fuqinë dhe dijen që i përkasin vetëm Perëndisë, atëherë mund ta pranojmë për atë çka thotë se është: Biri i Perëndisë së gjallë, pa marrë parasysh se si mendojmë ne se duhet të jetë Perëndia.

Mos harro atë që ke mësuar prej Biblës! Mos harro mrekullitë e shumta që i ka bërë Jezusi: ka ngjallur të vdekur, ka shëruar çalamanë, të verbër, shurdhmemeca dhe të lebrësuar, ka dëbuar djaj dhe ka qenë i vetmi person që ka jetuar pa asnjë mëkat. Ka ecur mbi ujë, ka qetësuar stuhinë, i ka shumëzuar pesë bukë e dy peshq dhe me to ka ushqyer turmën prej pesë mijë vetësh, ka shndërruar ujin në verë dhe vetë është ngjallur prej së vdekuri. Së fundit u ngrit në qiell para syve të ithtarëve të tij.

Kur'ani e përforcon këtë në mënyrën e vet:

- Jezusi u lind prej virgjëreshe (Sureja 19:16-35).
- Ai është Mesia (Sureja 4:171).
- Ai është shpirt nga Perëndia (Sureja 4:171).
- Ai është fjala e Perëndisë (Sureja 4:171).
- Ai është i pamëkatë (Sureja 19:19).
- Ao do të jetë i famshëm në këtë botë dhe në tjetrën (Sureja 3:45).
- Ai ngjall të vdekurit (Sureja 3:49 dhe Sureja 22:73)
- Ai është ngritur te Perëndia (Sureja 4:158).
- Ai do të vijë përsëri si shenjë e çastit (Ditës së Gjyqit) (Sureja 43:61).

Mendo për dëshminë e nxënësve të tij

Ju lutem mos nxitoni për të nxjerrë përfundime. Konsidero dëshminë si të paanshme. Në librin e Biblës "Fjalët e urta" është një proverb që thotë:

"Të përgjigjet njeriu më parë se të dëgjojë është marrëzi e turp."
(Fjalët e urta 18:13)

T'i lexojmë disa rreshta nga Bibla. Përgjigju në mënyrë sa më të sinqertë këtyre pyetjeve:

1. Lexo Gjoni 1:1-3,10-12. Përfundo fjalinë: **"Në fillim ishte Fjala, e Fjala ishte në Perëndinë, e Fjala ishte"**
Prej kujt u krijua çdo gjë? (Rreshti 3)
Kush është fjala?
Ç'ndodh me ata që e pranojnë? (Rreshti 12)
.....

2. Lexo Kolosianëve 1:15-20. Përfundo: "Ai (Jezusi) është shëmbëllesa e Sepse Perëndisë i pëlqeu të banojë në Të e tërë dhe, me anën e Tij, duke vendosur paqen me anë të gjakut të kryqit të Tij, të pajtojë gjithçka."
3. Lexo Hebrenjve 1:1-3,7-10. Plotëso: "Biri që është bredhja e dhe e qenies së Perëndisë, që me fjalën e vet të fuqishme mban gjithësinë."
Si e quan Perëndia Jezusin në rreshtin e 8?
Po në rreshtin e 10?
4. Lexo Filipianëve 2:5-11.
Si përshkruhet Jezusi në rreshtin e 6?
Kush do të përkulet para tij?
Ç'do të dëshmojë çdo gjuhë?
A do të përfshihet në "çdo gjuhë" edhe gjuha e jote?

Edhe një fakt tjetër me rëndësi është se vargjet në të cilat përmendet Perëndia në Dhiatën e Vjetër, shpeshherë gjejnë zbatim në Jezusin, në Dhiatën e Re. Disa shembuj:

- Isaia 6:10 krahaso Gjoni 12:40-41.
- Isaia 44:6 krahaso Zbulesa 22:13.
- Psalmi 102:26-28 krahaso Hebrenjve 1:10-12.

Po ashtu mund të lexoni 2 Korintasve 4:4; 1 e Gjoni 5:20; Titit 2:11-14; 2 e Pjetrit 1:1,2,11; Romakëve 9:5; 2 Timoteut 4:16-18.

A mund të thotë dikush me sinqeritet se Jezusi ka qenë vetëm profet? Siç e patë, Bibla e përsërit disa herë se ai është Zot. Është e qartë se ata që e kanë njohur intimisht, e kanë kuptuar se ai me të vërtetë ka qenë Perëndi në mesin e njerëzve.

Mendo për fjalët e Jezusit

Nganjëherë thuhet se Jezusi kurrë nuk ka pohuar vetë se është hyjnor. Ta shpjegojmë këtë thënie.

Lexo Zbulesa 21:6-7. Jezusi thotë: "Ngadhënjyesi do t'i trashëgojë këto edhe unë do të jem Perëndia i tij e Ai biri im."

Lexo Gjoni 20:27-29. Kur Toma u bind më në fund se Jezusi ishte ngjallur nga të vdekurit, i tha Jezusit: "Zoti im dhe Perëndia im!" Jezusi nuk e mohoi këtë por e këshilloi Tomën për besim.

Lexo Gjoni 10:24-33. Jezusi thotë: "Unë dhe Ati jemi një." Judenjtë e kuptuan se ç'donte të thoshte dhe kapën gurë për ta vrrarë e i thanë: "Pse ti, duke qenë njeri e bën veten Perëndi!" Jezusi nuk u përpoq t'i largohet vrasjes duke sqaruar se ai është vetëm njeri, të cilën gjë me siguri do ta kishte bërë po ta kishin keqkuptuar judenjtë. Në të vërtetë ai e tha të kundërtën (Gjoni 14:6-10).

Pasi Jezusi eci mbi ujë dhe e qetësoi stuhinë, lexojmë: "Ata që ishin në barkë u përkulën me nderim para tij e thanë: 'Me të vërtetë je Biri i Perëndisë!'" (Mateu 14:33). Jezusi e pranoi këtë nderim, ndonëse më parë kishte thënë: "Adhuro Zotin, Perëndinë tënd, dhe shërbej vetëm Atij." (Mateu 4:10).

Kur Simon Pjetri i tha Jezusit: "Ti je Mesia, Biri i Perëndisë të gjallë!" Jezusi nuk e qortoi për këtë por iu përgjigj: "I lumi ti, o Simon, i biri i Jonës, sepse këtë nuk ta zbuloi mishi e gjaku (njeriu) por Ati im që është në qiell." (Mateu 16:16-17).

Lexo Marku 2:3-12. Mësuesit e ligjit i thanë: "Kush mund të falë mëkatet përveç njërit, Perëndisë të vetëm?" Si e vërtetoi Jezusi se ai kishte pushtet për t'i falur mëkatet në këtë botë? (Rreshti 11)

Gjatë gjykimit kryeprihti i tha Jezusit: "Po të përbej me Perëndinë e gjallë, na thuaj, a je ti Mesia, Biri i Perëndisë?" Jezusi u përgjigj: "Ti the! E unë po ju them: Mbas tashit do ta shihni Birin e njeriut duke ndenjor në të djathtë të të Gjithpushtetshmit dhe duke ardhur mbi retë e qiellit" (Mateu 26:63-64 — krahaso Danieli 7:13-14).

Jezusi ka ekzistuar edhe para se të vinte në tokë. Siç u tha edhe ai vetë judenjve: "Përnjëmend, përnjëmend po ju them: përpara se të ishte Abrahami, UNË JAM!" (Gjoni 8:58)

Është krejt e qartë se profecia e Isaisë 9:6, e folur 700 vjet para Krishtit, është përmbushur me Jezusin.

Lexo Isaia 9:6 dhe plotëso fjalët që mungojnë:

"Sepse na lindi fëmijë, na u dha biri!

Dhe ai do të jetë sundimtari ynë.

Ai do të quhet këshilltar i urtë,

..... i fuqishëm, i përjetshëm,
sundimtar që sjell paqen."

Mendo për "Trininë"

Çdokush që studion Biblën me seriozitet, herët a vonë do ta zbulojë të vërtetën e fjalëve të Jobit 36:26:

"Sa i madh është Perëndia — shumë më tepër se sa mendojmë ne!"

Shpejt na bëhet e qartë se asnjë krijesë s'mund të shpresojë për ta kuptuar Krijuesin e vet. Siç pamë, Bibla na paraqet Jezusin më shumë se profet. Ai ka qenë dhe është Perëndia me ne. Në kapitullin tjetër do të shohim se Perëndia na paraqitet edhe në Shpirtin Shenjt, dhe prapëseprapë ai është një (Ligji i përtërirë 6:4; Marku 12:29).

Në Mateun 28:19 lexojmë se nxënësit e Jezusit duhet të pagëzohen në emër (jo në emra) të Atit e të Birit e të Shpirtit Shenjt.

Po ashtu në librin e Isaisë 44:6 lexojmë: **"Unë jam i pari dhe i fundit; përveç meje s'ka perëndi tjetër."** Por në Isaia 63:7-10 Perëndia quhet Zot, Shpëtimtar, engjëll i pranisë së tij dhe Shpirti Shenjt në të njëjtin paragraf. Nëpër tërë Biblën i jepentribute hyjnore secilit nga këta tre Persona me radhë.

Ky mister i madh e shtyn kishën krishtere të flasë për Perëndinë si Trini (= tre në një). Por si mund të jetë treshi një?

Nëse një shembull mund t'ju ndihmojë ta kuptoni se treshi mund të jetë një, mendo për trekëndëshin. Ai i ka tri brinjë por së bashku formojnë një trekëndësh. Largoje njërin brinjë e nuk mbetet asgjë.

Perëndia është një. Mirëpo, ai na paraqitet në tre persona: Ati, Biri dhe Shpirti Shenjt. Ne nuk jemi të obliguar ta kuptojmë atë. Nuk duhet të zihemi rreth tij, por vetëm duhet t'i besojmë ashtu siç na paraqitet ai vetë.

Mendo për vendimin tënd

I dashur lexues, a je kujtuar të lutësh para se ta lexosh këtë kapitull? A i ke lexuar rreshtat në Bibël? Ç'mendon për Jezu Krishtin? A mund të thuash me sinqeritet se ai është vetëm profet? Çdo krishter i vërtetë gjatë njëzet shekujve të fundit ka qenë i bindur se Jezu Krishti përnjëmend është Perëndi që ka adhur në këtë botë. A mund të vish të ndonjë përfundim tjetër nëse i studion të dhënat seriozisht?

Testi nr. 14

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Ç'do të thotë "Emanuel"?
2. "Biri" i kujt është Jezusi, sipas engjëllit?
3. Si e quajti Toma Jezusin pas ringjalljes?
.....
4. Përfundo fjalët e Jezusit: "Unë dhe Ati jemi"
5. Kur ka filluar të ekzistojë Jezusi?
.....

Shpirti i Shenjtë – kush është ai?

Deri tash keni lexuar për Shpirtin e Shenjtë disa herë. Të mësojmë diçka më shumë për të. Do të mësojmë për njërin prej bekimeve më të mëdha që Perëndia ia jep besimtarit.

- Një i vetmi, Perëndia i gjallë na paraqitet në Bibël si Trini:
 - Perëndia Ati quhet Perëndi (Romakëve 1:7),
 - Perëndia Biri quhet Perëndi (Kolosianëve 2:9; Hebrenjve 1:8),
 - Perëndia Shpirti Shenjt quhet Perëndi
(Veprat e apostujve 5:3-4; 2 Korintasve 3:17-18),
- "Perëndia është një" (Marku 12:29).

Shpirti Shenjt është Perëndia i përjetshëm, pa fillim dhe pa mbarim. Në Bibël për herë të parë lexojmë për Spirtin e Shenjtë në rreshtin e dytë (Zanafilla 1:2) dhe për herë të fundit për të lexojmë në rreshtin e katërt nga fundi (Zbulesa 22:17). Nëpër tërë Biblën lexojmë për veprimin e tij në zemrat dhe mendjen e besimtarëve. Për arsye se është Shpirt, mund të jetë kudo në të gjitha kohërat dhe mund të jetojë në secilin besimtar, t'i udhëheqë e t'i mësojë ata.

Lexo Gjoni 14:15-17.

- A është Shpirti Shenjt send apo person?
- Si quhen ata dy emra me të cilët përshkruhet ai në rreshtin 16-17?
- Kush nuk mund ta marrë atë?
- Ku do të banojë ai? (Rreshti 17)

Lexuesi mysliman do ta kuptojë menjëherë se Jezusi këtu flet për një Shpirt e jo profet, dhe se ky shpirt do të banojë në dishepujt. Pra, është e pamundur që kjo t'i referohet Muhamedit, siç mendojnë disa njerëz.

Emrat e Shpirtit të Shenjtë

Në Bibël Shpirti Shenjt ka disa emra:

Shpirti...

- i Perëndisë Zanafilla 1:2; Efesianëve 4:30
- i Zotit Luka 4:18
- i Birit të vet Galatasve 4:6

Shpirti...

— i Krishtit	Romakëve 8:9
— i shenjtëruar	Romakëve 1:4
— i hirit të lutjes	Zakaria 12:10
— i dijës dhe zbulesës	Efesianëve 1:17; Fjalët e urta 8
— i urtësisë, këshillimit, fuqisë, dijës dhe frikës ndaj Zotit	Isaia 11:2
— i së Vërtetës	Gjoni 14:17; 15:26
— i fuqisë, dashurisë dhe urtësië	2 Timoteut 1:7
— i birësisë	Romakëve 8:15
— i Mbrojtjës	Gjoni 14:16
— i Shenjtë	Veprat e apostuive 1:5,8; 2:1-4

Ardhja e Shpirtit të Shenjtë

Ndonëse Shpirti Shenjt është përherë i pranishëm kudo, shpesh lexojmë në Dhiatën e Vjetër se ai e mbushte një person të caktuar me qëllim që ta kryej një detyrë posaçme (p.sh. Dalja 31:3; Numrat 11:17; 24:2; 1 mbi Samuelin 10:6; 1 i Analeve 28:12; Nehemia 9:30; Isaia 42:1; Ezekieli 11:5 etj.).

Megjithatë, në Dhiatën e Re lexojmë se Jezusi premtan se Shpirti Shenjt do të banojë në secilin besimtar. Kjo filloi në Ditën e Rrëshajëve (ardhja e Shpirtit Shenjt) kur të krishterët ishin së bashku dhe **"të gjithë u mbushën me Shpirtin Shenjt"** (Veprat e apostujve 2:4). Kjo përsëritet disa herë, siç lexojmë në Veprat e apostujve 4:31 dhe 10:44-46.

Shpirti Shenjt po ashtu vjen në mënyrë individuale te secili besimtar, ashtu si ka ardhur te Sauli (Pali) në kthimin e tij (Veprat e apostujve 9:17-19. Bibla thotë:

"... Nëse ndokush nuk e ka Shpirtin e Krishtit, ai nuk i përket Atij." (Romakëve 8:9)

Ky veprim i posaçëm i Shpirtit Shenjt është paralajmëruar në Dhiatën e Vjetër (Ezekieli 36:26-27). E kur Pali u shkruan besimtarëve në Korint, jua kujton atyre:

"Po ju a nuk e dini se jeni Tempulli i Perëndisë dhe se Shpirti i Perëndisë banon në ju?" (1 Korintasve 3:16)

Po megjithëkëtë, është e mundur që Shpirti Shenjt të banojë në ty edhe pa u mbushur me të. Përderisa besimtari përqendrohet në jetën e vet, ai nuk mund të mbushet me Shpirtin Shenjt.

Besimtari do të mbushet me Shpirtin Shenjt vetëm kur ai i dorëzohet krejtësisht Perëndisë (Romakëve 12:1-2; Efesianëve 5:18).

Si të mbushemi me Shpirtin Shenjt?

1. Beso në Jezusin e kryqëzuar dhe të ringjallur (Galatasve 3:1-5).
2. Nënshtroju Perëndisë (Veprat e apostujve 5:32).
3. Kërko prej Perëndisë (Luka 11:13).
4. Beso se Përëndia i plotëson kërkesat (1 e Gjonit 5:14-15).

Në mësimin e ardhshëm do të shohim se ç'bën Shpirti Shenjt në besimtarin.

Testi nr. 15

Përgjigju këtyre pyetjeve dhe krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Sa perëndi adhurojnë të krishterët?
2. Si e dimë se Shpirti Shenjt nuk është profet?
3. Në cilën ditë ka ardhur Shpirti Shenjt për të banuar në të gjithë besimtarët e vërtetë?
4. Pse Shpirti Shenjt e mbushte një person në kohën e Dhiatës së Vjetër?

Shpirti i Shenjtë – ç'bën ai?

Është gëzim i madh për secilin të krishter të vërtetë kur e di se Perëndia banon në të me anë të Shpirtit Shenjt. Jeta e vërtetë krishtere nuk është e vështirë — por e pamundshme. Por Perëndia me mëshirën e vet e bën të pamundurën të mundshme. Edhe sot Perëndia vepron në ne nëpërmjet Shpirtit Shenjt. Ta shohim se si.

Ai e vërteton se jemi mëkatarë

Shpirti Shenjt është ai që e vërteton se njerëzit janë mëkatarë (Gjoni 16:8-11), sepse nuk besojnë në Jezu Krishtin. Prandaj, Shpirti Shenjt na thërret që të mos jemi të padëgjueshëm (Nehemia 9:30).

Ai na rilind

Kur Shpirti Shenjt vepron në zemrën e njeriut, rezultati është mrekullia e lindjes së re (shpirtërore) (Gjoni 3:8) kështu që gjithçka në jetën e atij njeriu bëhet e re (2 Korintasve 5:17).

Ai na jep siguri

Ai na jep siguri të plotë se jemi të falur dhe se jemi bërë fëmijë të Perëndisë me anë të lindjes së sërishme (Romakëve 8:13-16). Pastaj na i zbulon të gjitha bekimet e mrekullueshme të cilat Perëndia i ka përgatitur për ata që e duan Atë (1 Korintasve 2:9-10). Shpirti shenjt është vula që vërteton se ne i përkasim Perëndisë (Efesianëve 1:13-14; 1 e Gjonit 3:24).

Shpirti Shenjt e zbaton vullnetin e Perëndisë në besimtarë dhe përmes tyre

Ai vjen të na pajis me një jetë të pastër që t'i shërbejmë Perëndisë dhe njeriut. Na jep fuqi të çojmë jetë të pastër.

Gjej vetë disa prej bekimeve që i jep Shpirti Shenjt. Shkruaj pranë secilit rresht se çka mëson prej tij:

Psalmi 143:10

Mateu 10:19-20

Luka 2:26-27

Gjoni 14:26
Gjoni 16:13-14
Veprat e apostujve 1:8
4:31
8:29
13:2-4
16:7
20:23
Romakëve 5:5
7:6
8:11
8:14-16
.....
8:26-27
.....
1 Korintasve 2:9-16
.....

(Sigurisht leximi i këtyre rreshtave u ka marrë pak kohë. Por tash e kuptoni se çfarë privilegji i madh është për çdo besimtar kur në të jeton Perëndia, Shpirti Shenjt!)

Te Gjoni 16:13 Jezusi u premtom nxënësve se Shpirti Shenjt do t'ju "udhëzojë ta njihni tërë të Vërtetën ..." Mbas Rrëshajëve Shpirti Shenjt i frymëzoi ata që t'i shkruajnë librat e Dhiatës së Re për të gjithë njerëzit e të gjitha kohëve, bile edhe ne tash na ndihmon ta shohim dhe ta kuptojmë këtë të Vërtetë.

Fryti i Shpirtit Shenjt

Sa më shumë që njeriu t'ia dorëzojë veten udhëheqjes dhe kontrollit të Perëndisë, aq më tepër "fryti i Shpirtit Shenjt" shihet në jetën e tij:

"Kurse fryti i Shpirtit Shenjt është: dashuria, hareja, paqja, duresa, dashamirësia, mirësia, besnikëria, butësia dhe vetë-kontrolli." (Galatasve 5:22-24)

Shikoje edhe një herë këtë listë dhe krahaso me jetën tënde. Me siguri veprat e tilla e lartësojnë Perëndinë!

Mos i kundërshto Shpirtit Shenjt

Është e mundur që t'i humbim të gjitha bekimet që Shpirti Shenjt dëshiron të na i japë. Kjo ndodh kur ne:

- i kundërshtojmë Shpirtit Shenjt (Isaia 63:10;
Veprat e apostujve 7:51)
- e trishtojmë Shpirtin Shenjt (Efesianëve 4:30)
- e gënjejmë Shpirtin Shenjt (Veprat e apostujve 5:3)
- e vëjmë në provë Shpirtin Shenjt (Veprat e apostujve 5:9)
- e shajmë Shpirtin Shenjt (Hebrenjve 10:29)
- e blasfemojmë Shpirtin Shenjt (Mateu 12:31; Marku 3:29-30)

Pasojat e veprave të tilla të tmerrshme të çojnë edhe në errësirë, dëshpërim, humbje dhe jetë të pakuptim (Hebrenjve 6:4-6; 10:26-31).

"Prandaj, sikurse thotë Shpirti Shenjt:

**Sot në qoftë se e dëgjon zërin e tij,
mos jini zemëgurë."**

(Hebrenjve 3:7)

Testi nr. 16

Përgjigju pyetjeve të mëposhtme dhe pastaj krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1. Numro katër gjëra që Shpirti Shenjt i bën në njeriun.
 - a)
 - b)
 - c)
 - d)
2. Cili është fryti i parë i Shpirtit?

Njerëzit e Perëndisë kanë një qëllim në jetë

Sot, shumë njerëz ndihen sikur nuk kanë përse të jetojnë. Por Bibla na jep një qëllim të ri në jetë: të jetojmë për Perëndinë e të kënaqemi me Të përgjithmonë (Romakëve 14:7-8). Të shohim se ç'thotë Perëndia në Fjalën e tij:

1. Perëndia dëshiron që ne ta kërkojmë dhe ta gjejmë Atë

"që ta kërkojnë Perëndinë e në ndonjë mënyrë të mund ta gjejnë. Ai nuk është larg asnjërit prej nesh."

(Veprat e apostujve 17:27)

2. Perëndia dëshiron t'i shpëtojme të gjithë njerëzit

"... Perëndia Shpëtuesi ynë, vullneti i të cilit është që të shpëtohen të gjithë njerëzit dhe t'ia arrinë njohjes së vërtetës."

(1 Timoteut 2:3-5)

3. Perëndia dëshiron të jemi të shenjtë

"Në Të na zgjodhi para krijimit të botës që të jemi të shenjtë e të papërllyer para Tij në dashuri."

(Efesianëve 1:3-4)

4. Perëndia dëshiron të jemi si Ai

"... na u dhuruan premtimet më të çmueshmet dhe më të mëdhatë që me anë të tyre të bëhemi pjesëtarë të natyrës hyjnore duke i shpëtuar prishjes që është në botë për shkak të lakmisë."

(2 e Pjetrit 1:4)

Perëndia e ka krijuar njeriun sipas shëmbëllimit të vet (Zanafilla 1:26), natyrisht jo fizikisht, por në drejtësi e në shenjtëri (Efesianëve 4:24). Çdo besimtar duhet të "përtërihet në njohurinë e drejtë në përngjasim të Krijuesit të vet" (Kolosianëve 3:10), dhe është "i paracaktuar të jetë i ngjashëm me Birin e vet" (Romakëve 8:29).

Kjo s'do të thotë se ata do të jenë të barabartë me Perëndinë, porse fëmijët e Perëndisë ta shfaqin gjithnjë e më shumë "përngjasimin e familjes" së re të cilës tash i përkasim. Kur kalojmë kohën në lutje, "ne ... shndërrohemi në të njëjtën trajtë, nga lavdia në lavdi" (2 Korintasve 3:18).

5. Perëndia dëshiron të jemi dëshmitarë në botë

"Jemi, pra, përfaqësuesit e Krishtit! Perëndia ju qorton përmes nesh! Ju përbejmë në emër të Krishtit: Pajtohuni me Perëndinë!" (2 Korintasve 5:20)

"Ju do të bëheni dëshmitarët e mi ... gjer në skajin e botës." (Veprat e apostujve 1:8)

"Porse ju jeni ... popull që Perëndia e fitoi për vete, për t'i shpallur veprat e madhërueshme të Atij që ju thirri nga errësira në dritën e vet të mrekullueshme."

(1 e Pjetrit 2:9)

Kjo është sepse Zoti nuk do që ndokush të humbë, por do që të gjithë ta kenë mundësinë të kthehen (2 e Pjetrit 3:9).

E tërë kjo përmblihet për bukuri në një fragment të Fjalës së Perëndisë (Efesianëve 1:5-14):

"Ai na paracaktoi për vete të jemi bij në shpirt nëpërmjet Jezusit, me pëlqimin e vullnetit të vet — për nder të lavdisë së hirit të tij, me të cilin na pajisi me anë të të Dashurit: Në Të, (Jezusin), në sajë të gjakut të tij, e fituam shpërblimin; në Të na u falën fajet me anë të begatisë së hirit të tij, të cilin Perëndia e ndikoi në ne bashkë me çdo urti e kuptim.

Ai na vuri në dijeni mbi misterin e vullnetit të vet — synim që lirisht kishte vendosur qysh më parë ta kryente në Të — kur të plotësohej koha, d.m.th. të vërë çdo gjë nën kryesinë e Krishtit, të gjitha qeniet që janë në qiell e në tokë.

Në të edhe ne u bëmë trashëgimtarë, të paracaktuar, me vendim të Atij që gjithçka vepron sipas vullnetit të tij, të jemi në nder të lavdisë së tij, ne qysh më parë e vumë shpresën në Krishtin.

Po në Të edhe ju që e dëgjuat fjalën e së vërtetës, Ungjillin e shpëtimit tuaj, mbasi besuat në Të, u vuloset me Shpirtin Shenjt — të Premtuarin — që është pengu i trashëgimit tonë: për shpërblimin e plotë të atyre që u bënë pronë e Perëndisë, për nder të Lavdisë së tij."

Kështu synon çdo i krishterë i vërtetë, që të jetë në një qëllim me Perëndinë dhe të jetojë në harmoni me Të. Ky përkushtim prek çdo pjesë të qenies sonë: mendimet, fjalët dhe veprat. Vullnet i Përëndisë duhet të bëhet vullnet yni, kështu që t'i bindemi dhe t'i pëlqejmë Atij në çdo gjë (2 Korintasve 5:9).

Testi nr. 17

Numro pesë hapa që janë me rëndësi në jetë.

Krahaso përgjigjet tua me ato që janë dhënë në fund të librit.

1.
2.
3.
4.
5.

Njerëzit e Perëndisë e kanë ardhmëninë e sigurt

Kur jeton në një botë plot gënjeshtër e pasiguri, është diçka e mrekullueshme të kesh siguri të plotë për të ardhmën. I krishteri nuk është i pasigurt për të ardhmën e amshueshme, sepse Perëndia jep siguri të plotë në Bibël.

Përjetshmëria është e sigurt

Perëndia na i zbulon disa fakte në Bibël për jetën pas vdekjes

Lexo Luka 16:19-31.

Ku shkoi Lazri pas vdekjes? (Rreshti 22)

Ç'ndodhi me të atje? (25)

Ku shkoi pasaniku (23)

Ç'ndodhi me të atje? (24-25)

A ishte e mundur të ndërrohen vendet? (26)

Lajmi i kujt bëri ndryshim? (31)

Çfarë ishte ai lajm? (Gjoni 1:45)

Ekzistojnë vetëm dy fate për të gjithë njerëzit: parajsja ose ferri.

Parajsja është kur je në praninë e Perëndisë. Po ashtu quhet edhe Jeruzalemi i ri (Zbulesa 21:1-22:6), Parajsja (Luka 23:43), të jesh me Jezusin (Filipianëve 1:23; Veprat e apostujve 7:55-60) ose në anën e Abrahamit (Luka 16:22). Është një vend gëzimi dhe ngushëllimi (Zbulesa 21:3-4).

Në anën tjetër, ferri përshkruhet si zjarr i përjetshëm dhe dënim (Zbulesa 20:10; 21:8; Mateu 25:41,46; 13:42,50), vuajtje dhe errësirë (Mateu 25:30); larg nga fytyra e Zotit dhe nga lavdia e madhërisë së tij (2 Selanikasve 1:9).

Gjyqi është i sigurt

Dita e Gjyqit do të vijë për secilin njeri që ka jetuar dhe që jeton në këtë botë. Kjo do të ndodhë kur Jezu Krishti kthehet në lavdi. Ashtu siç thotë vetë Jezusi:

"E kur të vijë Biri i njeriut në madhërinë e vet e me të gjithë engjëjt, do të ulet mbi fronin e vet të madhërueshëm.

Atëherë para tij do të mblidhen të gjithë popujt dhe ai do t'i ndajë njërin prej tjetrit, sikurse bariu ndan delet prej dhive."

(Mateu 25:31-46)

Lexo Romakëve 14:10-12 dhe plotëso fjalët që mungojnë:
"..... do të qëndrojmë para gjykatores së Perëndisë!
... Prandaj, do t'i japë llogari Perëndisë për vetvete."

Apostulli Gjon ka pasur një vizion të qartë për ditë:

Lexo Zbulesa 20:11-15.

Kush qëndronte para frontit? (Rreshti 12)

Prej nga vinin ata? (13)

Sipas çkafit u gjykuan? (13)

Kush u dënua (15)

Ata që janë të shkruar në librin e jetës (Zbulesa 21:27), janë ata të cilët janë falur sepse Jezusi e ka marrë dënimin e mëkatëve të tyre mbi vete, në kryq, dhe sepse e kanë pranuar këtë fakt me mirënjohje me anë të besimit (Gjoni 3:18; 5:24; Romakëve 8:1). Pa këtë besim të gjitha veprat e mira, vetëmohimi dhe lutjet nuk vlejnë asgjë.

"Perëndia na e dha jetën e përjetshme,
e kjo jetë është në Birin e tij.

Kush e ka Birin, ka jetën,

kush nuk e ka Birin e Perëndisë nuk e ka jetën."

(1 e Gjonit 5:11-12)

Shpëtimi është i sigurt

Kur i krishteri flet për "shpëtimin", mendon sigurinë në Ditën e Gjyqit, sepse të gjitha mëkatet i janë falur plotësisht. Ai nuk i frikësohet vdekjes, sepse ajo është vetëm një derë për në jetën e përjetshme. Pali thotë: "dëshiroj të shkoj e të jem me Krishtin, sepse kjo është gjë shumë, shumë më e mirë." (Filipianëve 1:23)

Kurrë nuk mund të jesh i sigurt se a meriton të shkosh në parajsë nëse kjo kërkohet sipas meritave. Në të vërtetë në qoftë se ke vetëm një faj të pafalur, nuk mund të shkosh në parajsë (Zbulesa 21:27).

Por tash Jezusi e ka hapur rrugën deri te falja e plotë, sepse ai në trupin e vet i mori mëkatet tona mbi drurin e kryqit (1 e Pjetrit 2:24; Isaia 53:5-6).

"I cili (Jezusi) u flijua për fajet tona dhe u ngjall për shfajësimin tonë. Të shfajësuar, pra, me anë të besimit, jemi në paqe me Perëndinë nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë, nëpër të cilin me anë të besimit fituam hirin, në të cilin tani jemi dhe me të cilin mburremi, sepse shpresojmë se do të kemi pjesë në lumturinë e Perëndisë.

E mbasi tani ne jemi të shfajësuar me anë të gjakut të tij, është më se e sigurt se ai do të na shpëtojë nga dënimi. Pra, në qoftë se u pajtuam me Perëndinë në sajë të vdekjes së Birit të tij — kur ende ishim armiqtë e tij, sa me më shumë arsye, njëherë të pajtuar, do të shpëtohem me anë të jetës së tij! Dhe, jo vetëm kaq! Ne e vëmë mburrjen tonë në Perëndinë në sajë të Jezu Krishtit, Zotit tonë, me anë të të cilit tani e fituam pajtimin." (Romakëve 4:25; 5:1-2,9-11)

Siguria e të krishterit për jetën e përjetshme nuk varet nga karakteri apo cilësia e jetës, por nga premtimet e Perëndisë, të cilat i merr me anë të besimit. Besimi i tij mbështetet në Jezu Krishtin, i cili thotë:

"Dhentë e mia e dëgjojnë zërin tim;
unë i njoh dhe ato vijnë pas meje.
Unë u jap jetën e përjetshme,
kurrë nuk do të mbarojnë."

(Gjoni 10:27-28)

Kjo siguri vjen nga Fjala e Perëndisë, Bibla.

Lexo 1 e Gjoni 5:13 dhe plotëso fjalët që mungojnë:

"Kaq ju shkrova juve që besoni në Emër të Birit të Perëndisë,
..... se e keni jetën e përjetshme."

Në mirënjohje të përlur ndaj Perëndisë kaq të madh e të dashur mund t'i themi: "E dimë: ne jemi fëmijët e Perëndisë."

(1 e Gjoni 5:19-20)

Testi nr. 18

Shkruaj për secilën fjali se a është e saktë apo jo e saktë. Përgjigjet e sakta i gjeni në fund të librit.

1. Asnjë njeri nuk është i sigurt se iu kanë falur mëkatet.
2. Ferri është dënimi i përkohshëm.
3. Jezu Krishti do ta gjykojë çdo njeri.
4. Siguria e të krishterit varet nga veprat e mira.
5. Vetëm një faj i pafalur mjafton që ta humbësh parajsën.

Përfundimi

Ju falënderoj për kohën që keni kaluar me ne. Keni punuar shumë për të arritur deri këtu. Ju lumtë!

Por nuk keni mësuar për një religjion të ri. Kur e lexoni Biblën krijoni një koncept të ri për mesazhin e krishterë. S'ka dyshim, e keni kuptuar se Bibla është e besueshme dhe mesazhi i saj është praktik, shpirtëror dhe shumë i mirë. Sigurisht e keni krahasuar këtë që mësuar me atë që keni dëgjuar më parë për Biblën.

Tash duhet të merrni një vendim. Mendimi juaj i matur dhe vendimi i mëvonshëm është çështje e jetës dhe vdekjes së përjetshme.

Ndoshta keni menduar sa kushton ta pranoni faljen e Perëndisë nëpërmjet Jezusit, si përmbledhet në këtë libër. E dini se çmimi është i lartë. Jezusi i inkurajon ata që mendojnë të shkojnë pas tij e ta llogrisin sa u kushton (Luka 14:27-33; Mateu 16:24-26).

Kur njeriu mendon për një çmim, e krahason atë me vlerën e sendit që e merr. Sa do të investojë njeriu për të gjetur paqen me Perëndinë? Çka jemi të gatshëm të investojmë që t'na falën mëkatet dhe të fitojmë një fillim të ri e të pastër në jetë? Jezusi thotë:

"Ç'dobi ka njeriu nëse e fiton mbarë botën, por e humb jetën? E çka mund të japë njeriu si shkëmbim për jetën e vet?"
(Mateu 16:26)

Kur mendoni për reagimin e familjes suaj, duhet të mendoni edhe për mundësinë që edhe ata të mësojnë për këtë bashkë me ju. Nuk është gjë e pazakonshme që e tërë familja ta kërkojë dhe ta gjejë paqen me Perëndinë, duke e pranur Jezusin në zemrën dhe shtëpinë e tyre. Jezusi thotë:

"Ja, para derës qëndroj dhe trokas:
Kush e dëgjon zërin tim dhe e hap derën,
do të hyj te ai dhe me të do të ha darkë
dhe ai me mua."
(Zbulesa 3:20)

Ne lutemi që Perëndia do t'ju ndihmojë ta kuptoni të vërtetën dhe t'jua hapë atë derë në besim.

Bëje këtë vendim për vete! Gjithsesi mendo për gjendjen tënde, por mos bjer nën ndikimin e të tjerëve. Bëndju vetëm Perëndisë dhe Fjalës së tij.

Perëndia i gjithëpushtetshëm e i përjetshëm u dhashtë mënjëri dhe kurajë që me të vërtetë t'i nënshtroheshi atij!

Përgjigjet e "Testit"

Testi nr. 1

1. Dhiata e Vjetër dhe Dhiata e Re
2. 66
3. a) Librat e Moisiut
b) Librat historike
c) Librat poetike
d) Librat e profetëve
4. a) Librat historike
b) Letrat
c) Libri profetik

Testi nr. 2

1. Perëndia është autor i Biblës
2. a) Me të folurit e drejtpërdrejtë
b) Me vizione ose ëndrra
c) Përmes profetëve
d) Duke i shënuar ngjarjet historike

Testi nr. 3

1. Profecitë e tij duhet të realizohen
2. Sepse mund të vërtetohet
3. Jezu Krishtin
4. a) Judenjtë i ruanin Shkrimet
b) Disa përkthime janë bërë para lindjes së Jezusit
c) Kanë ekzistuar kopjet e Dhiatës së Vjetër para Jezusit

Testi nr. 4

1. a) Përmban profecitë që janë përmbushur
b) Përmban dëshmitë e dëshmitarëve të ngjarjes
c) Të dhënat historike, jokrishtere e vërtetojnë Biblën
2. a) Se ai është Mesia
b) Se është ngjallur nga të vdekurit

Testi nr. 5

- a) Në krijimin
- b) Në jetë
- c) Në ndërgjegje
- d) Në Shpirtin Shenjt
- e) Në Jezu Krishtin

Testi nr. 6

1. Sipas shëmbëllimit të Perëndisë
2. T'ju bindëshin atyre
3. a) Njeriut e Perëndisë
b) Burrit e gruas
c) Njeriut e krijesës

Testi nr. 7

Të sakta: 2,3,5
Jo të sakta: 1,4

Testi nr. 8

1. a) Për t'na treguar ç'është mëkati
b) Për t'na mbrojtur
2. Vetëm një
3. Jo
4. Në nuk mund ta mbajmë Ligjin
5. Mendimet

Testi nr. 9

1. Qengji i Perëndisë
2. a) Mësimi
b) Mrekullitë
c) Përgatitja
3. Ka qenë i pamëkatë

Testi nr. 10

Të sakta: 1,3

Jo të sakta: 2,4,5

Testi nr. 11

Të sakta: 2,4

Jo të sakta: 1,3,5

Testi nr. 12

1. Përsëri
2. Shpirtërore
3. Pranon
4. Pafajshëm
5. Besimit

Testi nr. 13

Të sakta: 2,5

Jo të sakta: 1,3,4

Testi nr. 14

1. Perëndia është me ne
2. Biri i Përëndisë
3. Zoti im dhe Perëndia im
4. Një
5. Para krijimit të botës

Testi nr. 15

1. Një
2. Ai do të vijë e të banojë me besimtarët
3. Në Ditën e Rreshajëve
4. Që të kryej një dëryrë të posaçme

Testi nr. 16

1. a) Ai na vërteton se jemi mëkatarë
b) Ai na rilind
c) Ai na jep siguri
d) Ai e pajis njeriun për t'iu bindur Perëndisë
2. Dashuria

Testi nr. 17

1. Ta kërkojmë e ta gjejmë Perëndinë
2. Ta fitojmë shpëtimin nëpërmjet Jezu Krishtit
3. Të përpiqemi të jemi të shenjtë
4. Të përpiqemi të bëhemi sikur Jezusi
5. Të bëhemi dëshmitarë të Jezusit

Testi nr. 18

Të sakta: 3,5

Jo të sakta: 1,2,4

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi:

Shënimi: